

Legenda istkana na Kvarneru, djelo je autorice Tatjane Jedriško Pančelat, koja je svoj zavičaj uvukla u svijet bajkovitosti. Autorica piše standardnim hrvatskim jezikom, no nije mogla ne uplesti i čakavstinu, narječje koje čuva kulturu toga kraja.

Slijed radnje Legende s Kvarnera proistječe iz kristalne kugle Veličanstvene Godine. Svijet ljudi i Svijet prirode povezuju životinje: sovu Nevu, sjenicu Senku, medvjeda Mendu, delfina Beluga i mnoge druge, dok ih s nebeskih visina prote kraljica Zvezdana i anđeo Osvit.

Autorica Tatjana Jedriško Pančelat djeci poklanja legendu čija se bajkovitost mijenja iz mjeseca u mjesec, ovijena mirisom kadulje, ružmarina, lavande i ruža. Velika ljubav princa i princeze predstavlja svijetlu vodilju preko svih prepreka na životnom putovanju - baš onako kako bismo to poželjeli svakom dragom biću.

Tatjana Udovič, mag. cult.

BUDIMO ISKRENI, SVI VOLIMO BAJKE, NE SAMO ZBOG TOGA ŠTO U NJIMA SVI SRETNOSTI ŽIVE DO KRAJA ŽIVOTA, VEĆ I STOGA ŠTO PROMIČU DOBROTU, POZITIVNE VRIJEDNOSTI, ŽELJU ZA ZNANJEM, UČENJEM ... I LJUBAV. ZATO VJERUJEM DA ĆE SE I OVO ŠTIVO JEDNOGA DANA SLUŠATI KAO RADIJSKA PRIČA ZA LAKU NOĆ ILI VRTITI NA YOUTUBEU KAO FILMSKA PRIČA. NAIME, OVU BAJKOVITU PRIČU PRATE I BAJKOVITE ILUSTRACIJE AUTORICE, PA IH SAMO TREBA UBRZATI I POMAKNUTI.

LJILJANA JERKIĆ, PROF.

Znate li što se događa kada je vjetru buri dosadno pa se otisne na putovanje? U kojim je odnosima s vjetrovima jugom, levantom, maestralom, tramontanom? Kako i zašto se smjenjuju godišnja doba?

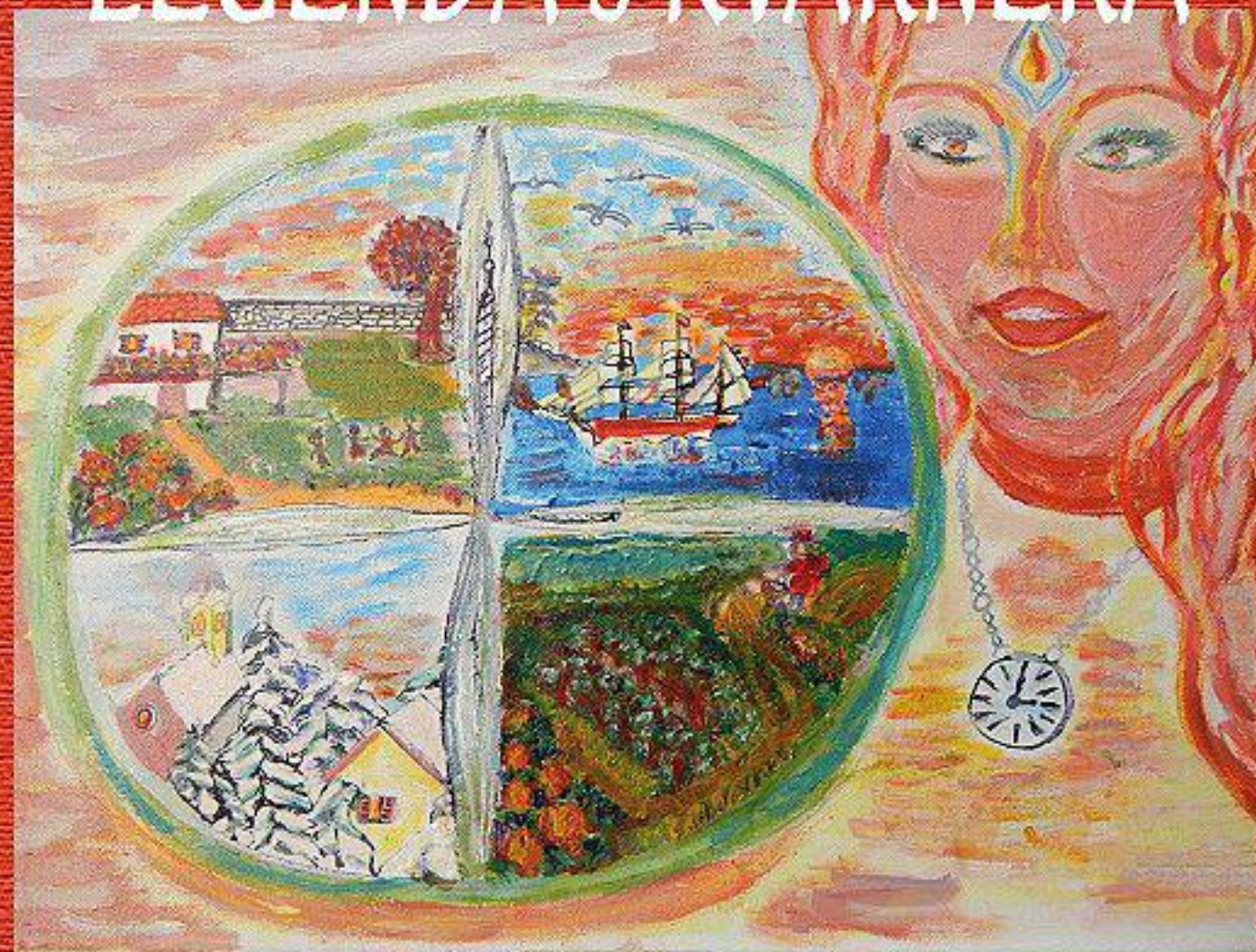
Na zanimljivo putovanje Kvarnerom, obalom i otocima te zaleđem, vode nas Bura i Godina, usput nam poklanjajući zanimljive i poučne priče.

Kako je nastalo Vransko jezero, o čemu govori Vinodolski zakon, od čega se sastoji nošnja otoka Suska, zašto se pali Ivanjski krijes i koja su viteška imena mjeseca u godini - i još i još puno zanimljivosti saznat ćemo u "Legendi s Kvarnera".

Marta Lončarević, prof.

Tatjana Jedriško Pančelat

LEGENDA S KVARNERA

Tatjana Jedriško Pančelat

LEGENDA S KVARNERA

Udruga za kulturu "Ča?"

Viškovo, 2015.

LEGENDA S KVARNERA

Tatjana Jedriško Pančelat.

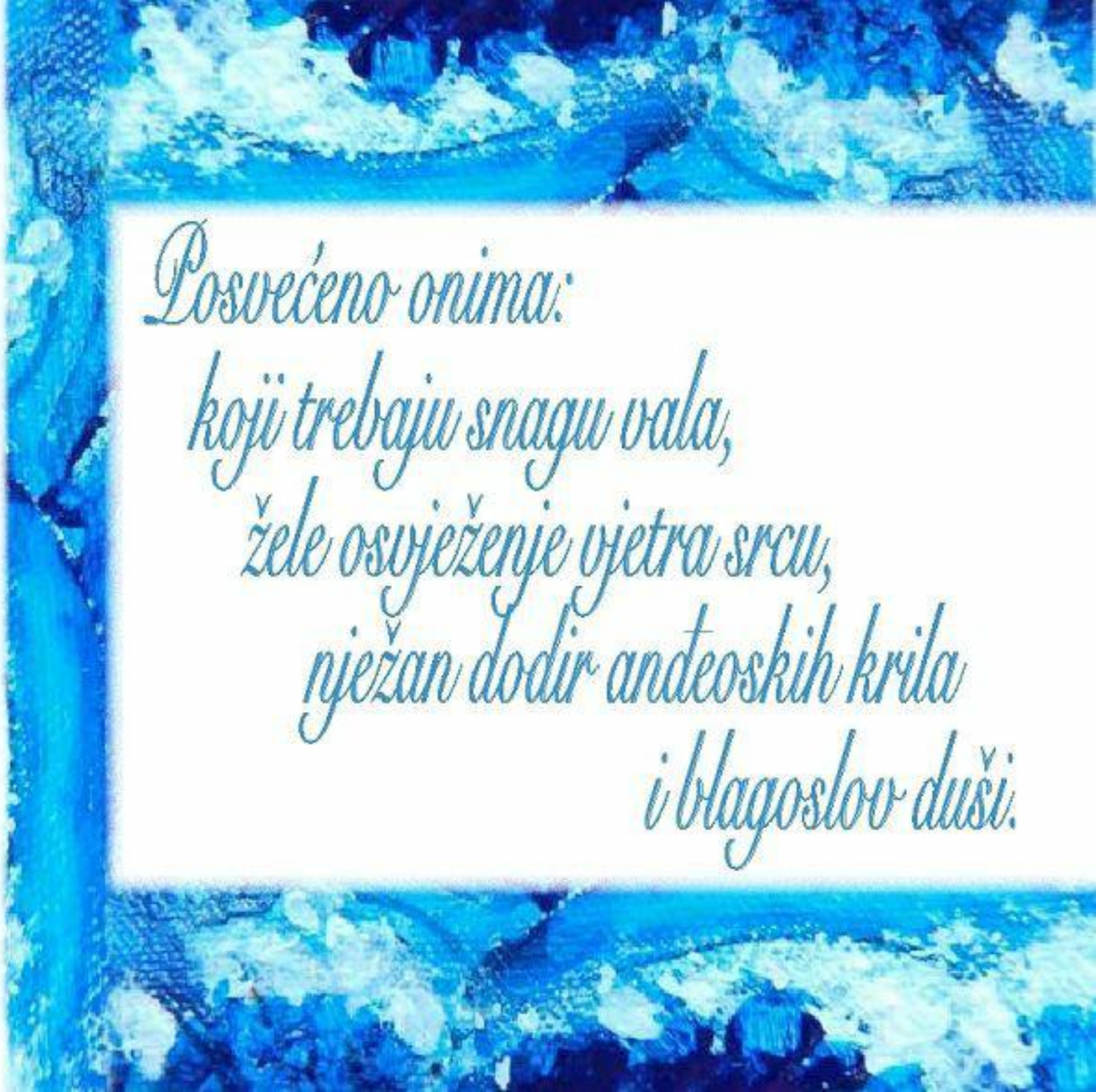
Vlastita naklada

Nenad Grbac
Srednjaci 22, Zagreb
Mob: 095/853-03-40
E-mail: digitalne.knjige@gmail.com

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-243-0

© Copyright Tatjana Jedriško Pančelat. Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*Posvećeno onima:
koji trebaju snagu vala,
žele osvježenje vjetrova srcu,
nježan dodir andeoskih krila
i blagoslov duši.*

Sadržaj:

1. Putovanje s oblakom Mislicem	8
2. Princeza Proljeće	14
3. Princ Ljeto	16
4. Kralj Jesen	22
5. Kraljica Zima	28
6. Kraljica Bura	34
7. Posjete u kraljevstvo Proljeće	40
8. Ivanski krijes	46
9. Vjenčanje uz puno vjetra	50
10. Andeo Osvit i Kolač sudbine	56
11. Vransko jezero	66

Maj je rođendan 1. Siječnja. Zato se i moj prvi mjesec zove Siječanj. Potom slijede Veljača i Ožujak. Oko njih mi rado pomaže kraljica Zima. Nakon njih dolaze mjeseci: Travanj, Svibanj i Lipanj, a o njima s ljubavlju vodi brigu princeza Proljeće. Slijedeće mjeseci: Srpanj, Kolovoz i Rujan s veseljem okuplja princ Ljeto. I na kraju su mjeseci: Listopad, Studeni i Prosinac koje pod budnim okom drži kralj Jesen. Svatko od njih se brine za svoje godišnje doba ili kraljevstva.

Moja kuma je iz poznate obitelji Vjetrova. Prema njoj se odnose kao da je kraljica, a njenoga muža Juga poštuju kao kralja. Buru nastoje slušati. Lako je - ta ona je glasna.

Želite li saznati kako je Bura kumovala nastanku Legende s Kvarnera, pažljivo pratite moju priču.

U početku su sva godišnja doba imala blagost i raskoš prirode, a vjetrovitost samo u dane kad ih je posjećivala Bura. Pri tim posjetima razgibavala je grane drveća, češljala krošnje, brojila oblake, obilazila voće i povrće.

Proljeće, Ljeto, Jesen i Zima dogovarali su se o svemu; stoga su se susretali na dan izmjene godišnjih doba. Imali su puno obaveza jer je u svim godišnjim dobima bilo određeno jednako sazrijevanje svih voćaka i povrća. Krošnje drveća i travnjaci stalno su bili svjež i zelenih tonova. Mora, rijeke i jezera bili su uvijek jednake temperature. Godišnja doba se nisu razlikovala ni po čemu, a mjeseci su imali jednak broj dana.

Dani su nam bezbrižno promicali, jedino se Bura počela dosađivati. Stoga je stalno kretala na neka nova putovanja. Postala je poznata po svome govoru: malo govori na standardnom hrvatskom jeziku, a malo na čakavskom narječju. Dok govori, polijeće pa se riječi rastežu zrakom.

Krećemo smjestaaa - priče se stvaraju dok putujemooooo!!! **Gremo zajnooooo - štorije se delaju dokle putujemooooo!!!**

Putovanje s oblakom Mislicem

Mislić i ja putovali smo zagrljeni nebeskoplavim svodom, uživali u pogledu na kuće i njihove lijepo uređene vrtove. Mislić voli puno pričati:

- Ubrzo ćemo proći iznad mjesta Medveje. Hoće li biti štogod od žičare prema planini Učki? Malik u Učki ima skriveno blago. Ne želi turiste jer oni bi blago mogli pronaći i uzeti.

- Malobrojni su uistinu vidjeli Malika: maloga kao dijete, trči puteljkom sa crvenom kapicom i majstorskom bilježnicom u koju stalno nešto zapisuje.

- Rado bih u tu bilježnicu zavirio! Aha! Tko će ga znati, možda i postoji to skriveno blago?!

- Misliću, tiše, tiše, ljudi su radoznalci kao i ti, bolje da te ne čuju... Osim toga možda ćeš i, prije nego se okreneš tri put oko sebe, ugledati žičaru...

- Valjda se zato zovem **Mislić**! Štošta mi se mota po glavi. Eto, stigli smo do Vojaka na Učki, po mom mišljenju, jednog od najljepših vidikovaca. Moram se ovdje pažljivo spustiti.

Mislić se otišao igrati sa svojim prijateljima oblacima dok sam ja presretna grlila svoj mjesec Travanj. Zamolio me za posjet jer mi je imao nešto važno reći.

- Draga moja mama, volio bih ljudima ispuniti jednu posebnu želju. U kraljevstvu Zime ima jedna biljka po imenu šparoga, iz porodice ljiljana. Jedinica je i nastanjena samo u tom godišnjem dobu. Ljudi su čuli kako je dobra čuvarica zdravlja i voljeli bi da više raste. Kraljica Zima se tuži kako je opterećena drugim obavezama pa joj ne preostaje dovoljno snage za čaroliju rasta i umnažanje te biljke.

Princeza Proljeće je poletna i snažnog mladenačkog duha i mogla bi čarolijom umnožiti šparogu. Ali ta biljka ne bi preživjela ukoliko ju presadi u njeno godišnje doba Proljeće prije izgovorenih magijskih riječi. A princeza ne može ostaviti svoje godišnje doba bez dozvole Bure.

- Majko, to je tvoja kuma, možda uspiješ s njom štogod dogovoriti.

- Bilo bi lijepo ljudima ispuniti tu želju. Moram o svemu razmisliti. A kada sam već tu, mogla bih posjetiti Proljeće.

- Ona naša princeza je zauzeta, očekuje nekakvu pošiljku iz drugog godišnjeg doba. Tajanstvena je u zadnje vrijeme. Zato je mene zamolila da razgovaram s kraljicom Burom i s tobom.

Promatrala sam oblake kako blago prolaze nebom nošeni u naručju Bure. Ona zna za sva kretanja oblaka nebeskim plavetnilom. Spustila se do Travnja i do mene.

- Travnju, dobila sam poziv po sjenici Senki. Radoznala sam što je tako hitno!

- Princezi je dostavila poruku siva vrana Ana s otoka Cresa:

Hitno trebamo pomoć!!!

Jezero je presušilo. Životinje i ljudi na otoku Cresu su žedni i iscrpljeni.

S poštovanjem, bjeloglavi sup Supan!

- Pobrinut ću se za to! Smjesta idem na puut! - zahučala je Bura i u njenim crnim očima je zaiskrilo. Snaga vjetra je već vijorila njenu dugu crnu kosu u pravcu otoka Cresa.

- Treba li ti moja pomoć?

- Ti se zabavljaj kod svojih mjeseci! Ja ću ovo obaviti...

- Ispada kako se ja samo znam zabavljati. Malo sam razočarana tvojom odlukom da zadatak sama obaviš. Ako ti ipak zatrebam, pozovi me!

Nije mi odgovorila. Gledali smo za njom diveći se kosi koja je vijorila uz hućanje vjetra.

Oprostila sam se od Travnja zagrljajem i požurila do svog sljedećeg mjeseca. Prekrasan je dan u Svibnju, kao i pogled s visina Mošćenica na kvarnersko prostranstvo. Zastala sam pored ladonje. Nekada su pod ovim stablima starješine održavale sastanke važne za upravljanje mjestom na dobrobit ljudi. Pitala sam se gdje je kuma Bura. Uzela sam popis njenih zadataka. Izvještaje mi dostavljaju vođitelji godišnjih doba u suradnji s mjesecima. Da vidimo...

Nedavno je Bura bila s kćerkom Tramontanom na otoku Susku. Tramontani se tamo jako sviđa ženska narodna nošnja: bogato ukrašena i živih boja. Sastoji se od pet **kamižota**, vrlo kratkih bijelih podsuknji ukrašenih čipkom, **treviersle**, ukrasne pregače, **bušta**, prsluka i bogato ukrašene marame.

Također, trebala je s Burinom proći planinu Velebit. Ondje ima puno ljekovitog bilja. Obilazak Novog Vinodolskog je dala u zadatak zetu Levantu kako bi vidio ima li novonapisanih zakona koje bi bilo dobro proučiti. Zakoni se pišu za ljude. No i za nas, bića Svijeta prirode, važno je poznavati ih, jer se njihovi zakoni odražavaju i na nas. Prije tri dana, odmarala se Bura u Crikvenici. Njezin rođak Pulenat pregledavao je vinograde između Bakra i Bakarca. Nakon odmora, krenula je s Maestralom izbrojati

jedrilice. Maestral planira ondje napraviti regatu i to mjesto nazvao je Jadranovo. Potom, razgledala je novi prekoceanski brod u riječkoj luci. Jučer, naštimavala je crkvenih zvona zvuk na Trsatu. Mužu Jugu rekla je kako bi trebao krenuti s Voloskog prema Opatiji obalnim putem. Uputila ga je u pregled opatijskoga parka pokraj Ville Angioline. Jugo je s teškim uzdahom krenuo na taj zadatak uz misao: **Zašto mi daje toliko puno posla?** Opatijski park Ville Angioline ima zbilja puno drveća: palme, agave, jasmine, kamelije, glicinije... umorio se brojeći pa je pozvao u pomoć svoje bratiće, Oštra i Lebića, u pregled stabla voćaka. Vidjelo se da se ni njima ne mili rad, jer još su sporije krenuli iza njega pregledati banane i višnje... i ondje zadrijemali. Kad je Bura saznala za nemar i lijenost, odmah se ozlovoljila, Ostatak opatijskog parka osobno je pregledala.

Potom je natjerala muža Juga pješke prema Ičićima, a on je nezadovoljno šmrcao. U Iki se rasplakao toliko da je kroz stijene udubio korito kojim i dan danas teče potok njegovih suza u more. Jedva se dovukao do Lovrana. Na prvoj klupi uz more duboko je zadrijemao. A nije ni raščešljao lovore, po kojima je Lovran dobio ime. Joj! Kad sazna mu žena - **čut će on svojel** Ne bih rada bila na njegovom mjestu, a niti blizu, jer od njenog **hućanja** mogla bih oglušiti!

Bura sada tamo krošnje stabala pretvara u moderno **razbarušene** frizure. Stoga nije tu - pa je more glatko kao zrcalo u kojem se ogledaju stabla i kuće Mošćeničke Drage, brodice u luci i pokoji šetač. Iznad je kristalno nebo s nasmiješenim Suncem. Namignula sam Suncu, a on me sunčanom zrakom pošakljao.

Izdaleka gledam jato galebova, na čelu s galebom Markom, koji lete prema Lovranu. Ooo... nešto nose u kljunovima. No, ne vidim jasno... Postala sam radoznala. Odlučila sam pratiti ih. Meni ne treba pomoć obitelji Vjetrova kako bih putovala, kao što treba ostalim bićima Svijeta prirode. Jedino moram javiti pravac putovanja moga oblaka Mislića kako

bi ga ucrtali u mapu vožnje. Uvijek uz sebe nosim na lančiću poseban sat. Kada želim vidjeti prostranstva Svijeta ljudi, onda navijem sat i kazaljkom odredim vremensku udaljenost koju želim posjetiti. Oblak Mislić zatim vozi po toj uputi. Imam mapu s označenim mjestima i s oznakom koliko je koje odredište udaljeno vremena, dok se moja kuma Bura kreće snagom vjetra i brzinu putovanja mjeri boforima na anemometru. Bura voli velike brzine, pa kad **nagazi na svoj gas** na moru stvara pijavicu.

Oblak Mislić stigao je sa zakašnjenjem. Primijetila sam da je nekako spor, tmuran i čudno nabubrio.

- Misliću, što ti se dogodilo?!

- Godino, kako Vam je promaklo to zbivanje?! Jugo se posvađao sa ženom Burom i silno se rasplakao. Koliko suza sam samo obrisao! Da nije bilo mene, u Rijeci bi se Rječina prelila i potopila grad!

Nasmijala sam se jer Mislić rado preuveličava stvari. Priča s puno šarma, pritom se kreveljeći: tren je izdužen, pa rascjepkan u manje djeliće, pa opet spojen u neki smiješni nepravilni oblik. No, ovoga puta nastojao je nasmijati me bez kreveljenja. Stoga sam se zabrinula. **Očito da mu nije dobro, a ne želi to priznati**, pomislila sam. Već idućeg trena shvatila sam: **jadni oblak se napio previše suza**. U silnoj želji da obriše suze kralju Jugu, precijenio se. Mislića jaaaaako! volim pa sam odlučila potražiti pomoć.

Mahnula sam u pozdrav našem prijatelju Suncu, a on je oblak začas osušio dragajući ga prijateljski svojim zrakama. Oblak je sada bio suh i lagan, blistavo bijel i malčice rumen od sreće. Nakon što je Mislić ozdravio, brzo smo putovali.

Princeza Proljeće

Ubrzo smo se približili galebovima. Gledala sam kako svaki od njih nosi prekrasne pupoljke ruža. Sad sam postala još znatiželjnija! Kada cvijeće nekom darujemo, ono toj osobi nešto poručuje. Zbilja sam postala z-n-a-t-i-ž-e-lj-n-a. Približila sam se.

Pratila sam njihov let sakrivena iza oblaka Ola, Mislićeva bratića. Galebovi su se spustili na tlo ispod krošnje stabla na travnatoj čistini, nedaleko mora. Uz rub mora miješao se miris soli s mirisom kadulje, ružmarina i lavande, a dodatno se osjećao i miris ruža koje su donijeli galebovi. Oho! Ruže su crvene! To je poruka ljubavi.

Pomaknula sam se, i dalje skrivena iza oblaka, bliže prema stablu, iz kojega je netko virio. Ma pogledaj ti to čudo! Iz krošnje lovranske trešnje virila je princeza Proljeće. U crnu sjajnu kosu uplelo joj se lišće sa sočnim trešnjama. Jedno je uho ukasila trešnjama kao naušnicama. Srcoliko lice zarumenilo joj se kad je ugledala ruže. Kako su joj samo oči zasjajile! Posebne tirkizne oči. Njene oči mogu zračiti različitim bojama. Tako je zelenom zrakom dodirivala i gladila stapke ruža, tom prilikom su bile **bez trnja**. Potom je pogledom zračila nebeskoplavu boju. Niz lice, kapale su suze čežnje i padale na pupoljke ruža. Prekrasno je bilo gledati kako se pupoljci rastvaraju u kunicu s laticama. Pod sunčanim zrakama blistale su suze poput jutarnje rose.

Poslala sam sokolicu Martu da me najavi. Princezin znamen, u obliku srca na sredini čela, zabljesnuo je u znak dobrodošlice. Spustila sam se do nje s Mislićem.

- Zašto ti lice blista istovremeno radošću i neznanom čežnjom?

- Draga Godino, ruže mi šalje princ Ljeto. Vidim ga svake godine tek na dan: kad ja završavam rad sa svojim mjesecima, a on započinje s mjesecima godišnjeg doba Ljeta. Ne možemo dobiti Burin blagoslov naše ljubavi jer nemamo zajedničkih dana. Stoga, radujem se ružama, ali i čeznem za princom. O, kad bi nam bar mogli pokloniti još nekoliko dana!

Uronila je u mirisno ozračje, u mislima. O, kako sam im jaaaako! željela pomoći! Vjerujem, kada nešto zaista jako želimo riješiti, to se zbilja i ostvari. Samo je pitanje vremena.

Princ Ljeto

Pažurila sam se u godišnje doba Ljeta, u dane Lipnja. Zatekla sam princa razbarušene, kovrčave, kose i sa sunčanim sjajem u njoj. Boja se prelijevala od plave do bakrene i crvene. Zagledala sam se u lice brončane puti i sjajnih tamnoplavih očiju. Bio je u plitkom dijelu mora uz cesarsku plažu, u mislima na princezu Proljeće sanjarski zagledan u morsko modro prostranstvo. Iz očiju je isijavao zaljubljene zrake koje su ulazile u more i zagrijavale ga poput sunčanih zraka. Kada nekog istinski volimo onda je to nešto n-a-j-j-a-č-e na svijetu. Znamen sunca na njegovu čelu sve je više blistao, dok su zrake sve dublje ulazile u podmorje. More se počelo zagrijavati iznad uobičajenih temperatura.

Troje djece, Dora, Mikela i njihov brat Arijan, šecujući se plažom u živom razgovoru, slučajno su zagazili u more. Iznenadili su se koliko je voda ugodna. Zašli su još dublje i stali se prskati. Igru djece uočili su novopridošli šetači te su se i oni pridružili.

Kraljica Bura uznemirila se opazivši kako se netko drznuo ući u njeno kraljevstvo morskih dubina. S planine Učke svom silom se zaletjela na more. Slijedio ju je sin Burin, njeno najmlađe dijete i mezinac. Čudio se majci kako se toliko može naljutiti. Bura je na mahove pojačavala brzinu. More se uzburkalo, Veliki valovi otjerali su kupaće. Ribari su se uznemirili. Do tada nisu nikada vidjeli tako nemirno more.

- Ma ča je to? Takovu neveru još nismo doživeli! - glasno je komentirao Duje.

Valovi su stali tjerati brodice prema obalnim stijenama. Kraljica Bura se nije obazirala na moju prisutnost i bilježenje njenog nepristojnog ponašanja. Olujni bijes u njoj bio je prejak da bi se savladala. Zaključila sam da će ribari stradati ako nešto ne poduzmem. Buru poštujem, ali volim i ljude. Odlučila sam brzo. U mojim očima zabljesnulo je poput munje. Dotakla sam znamen na svom čelu - čarobni kristal uokviren četverokutnim nebeskoplavim graničnim crtama.

- Upotrijebit ću svoje moći i stvoriti brod s puno jedara. Ljeto, pomogni mi! Ti si snažan. Jedrima ćeš upravljati tako što ćeš vjetar preusmjeriti u drugom pravcu. Stavi plašt nevidljivosti kako te ljudi ne bi vidjeli.

- Učinit ću sve što mogu. Trebamo spasiti brodice s ribarima, ali mislim da ćemo tako rasrditi Bura.

Ribari su bili iznenađeni kad se odjednom pojavio brod ogroman poput gorostasa, velikih razapetih jedara s jarbolima koji završavaju nebu pod oblacima. Vjetar je napuhavao jedra. Brod se odjednom preusmjerio. Dogodilo se čudo! Vjetar više nije gurao ribarske brodice prema obalnim stijenama. Zahvalu, skupljenih dlanova u molitvi, uputili su ribari prema jedrenjaku. Čudili su se što nikoga ne vide na brodu. Nazirale su se tek neke magličaste konture. Kada su brodice uplovile u sigurnost luke, jedrenjak je čudesno nestao s obzora - čudesno, kao što se bio i pojavio.

Ljeto je bio u pravu: Bura se jaaaako! rasrdila. Nebo iznad nje ispresijecano je munjama. Na moru se stvorila pijavica - veliki stožasti vrtlog je divljao!

Suri orao prenio je molbu za pomoć. Kralj Jesen je na molbu ponudio gostoprimstvo Ljetu i meni. Na usluzi su nam se našli oblak Mislić i oblak Ola. Bježali smo danima Srpnja, a potom Kolovoza. Kraljica Bura nam se opasno približavala.

Oblaci Mislić i Ola sporili su se oko smjera putovanja:

- Ola, ti si jedan sat mlađi od mene! Kao iskusniji, siguran sam kako je moj kut kretanja k odredištu točniji od tvog.

- Ha! Ti si samo umišljaš da si iskusniji. Ta, ti si onaj koji je maločas nalikovao

spužvi, napivši se suza! - Ola se podsmjehnuo Misliću.

Princ Ljeto nije mogao a da im se ne nasmije:

- Aha-ha! Ha-ha-ho-hoo!

Spremala sam se pogledati na mapu mjesta, dok njihovo zadirkivanje ne preraste u što ozbiljnije.

Zadirkivanje nas je smelo pa nismo opazili nevolju koja nam se približavala. Nebom se prolomio prasak, zagrmili su oblaci od sudara: bruumm!!!

Svi smo bili zatečeni. Na nas je naletio oblak koji je dolazio s južne strane jer mi nismo obavještavali obitelj Vjetrova o našem kretanju. Oblak nije imao naše koordinate kretanja. Na njemu se nalazio, kojega li iznenađenja, sam kralj Jugo, glavom i bradom, a i šešinom! Drijemao je do sudara pa su njegove sive oči bile čudom začudene. Jugo se rasplakao, a potom i zabrinuo. Čuo je kako Bura bjesni. Ona je bila vrlo blizu našeg mjesta, ali ne toliko blizu da bi razgovijetno čuo zbog čega se ona točno ljuti. Jesen je ubrzo doznao o nemilim događajima. Smjesta je poslao velike i snažne oblake da prigrle stradale oblake. Ljeto i ja smo se rastužili zbog **zgužvanih** oblaka. Tješila nas je vjera kako će se naš prijatelj Jesen pobrinuti za njih. Jato patki se skupilo oko nas nastojeći Ljeta i mene sakriti od Bure. Njihov vođa Paško navodio je jato pataka prema sigurnijem skloništu. Bura je sigurno uočila bljesak munje, začula grmljavinu i jadikovku svog muža Juga.

- **Ja san pegula...** Ja sam pehist... Uvijek me neka nevolja snađe. Ne smijem ni ženi reći što mi se dogodilo. Mislila bi **kako sam ja kriv** - šmrcao je kralj. - Nije mi se dalo putovati svojom snagom vjetra. Bio sam malo pospan. Naručio sam oblak Beli kako bih

mogao putovati ženi, a opet i pridrijemati.

Jugo je nastavio plakati. Znao je da će mu žena s pravom prigovoriti. Doduše, često mu prigovara, a on, **jadničak**, ni sam ne zna zašto je voli. Dok je tako razmišljao u brizi, nije gledao gdje smo se uputili Ljeto i moja malenkost.

Sakrili smo se na vozu s klipovima kukuruza. Seljak Luka potjerao je magarce prema kući i ne sluteći zašto se kola čudno brzo okreću. Mi smo davali snagu magarcima pa su oni, lakonogi, vozili kola. A kad je iznad nas projurila Bura, Luka se pomolio u želji da što prije stigne kući. Uplašilo ga je najavljeno olujno i kišovito vrijeme. Da je opazila Ljeta i mene, bila bi stigla velika oluja. Srećom, od ljudi nas skriva nevidljivi plašt kojim se ogrnemo. No, na otvorenom prostoru Bura bi nas svejedno vidjela. Šćućurene u kukuruzu, srećom, nije nas mogla opaziti. Dobro smo je čuli kako nas traži i razgovara sama sa sobom:

- Sakako moran ćapat Veličanstvo Godinu i princa Ljeta. Storit ću to magar mi to bilo zadnje.

Prijetila je da će nas uloviti pa makar joj to bila posljednja stvar. Ona je najradije stanovala u svom ljetnikovcu na Kvarneru, iako je znala stanovati i na raznim mjestima duž Jadranskog mora. S planinskih visina imala je dobar pogled na morsko kraljevstvo.

Za svaki slučaj, pričekali smo da se udalji. Moj prijatelj Ljeto sjetio se svoje princeze i počeo se sav **žariti od vrole ljubavi**. Postalo je v-r-u-ć-e među klipovima kukuruza. Odjednom, zrnca kukuruza počela su pucketati i pretvarati se u kokice skakalice. Luka je bio iznenađen prizorom poskakivanja bezbrojnih kokica. Potpuno su obuzele njegovu pažnju te nije opazio da se već približio kući, niti da se razvedrilo nebo. Njegova žena Tajči znatiželjno je prišla pa probala jednu kokicu, a onda još jednu,

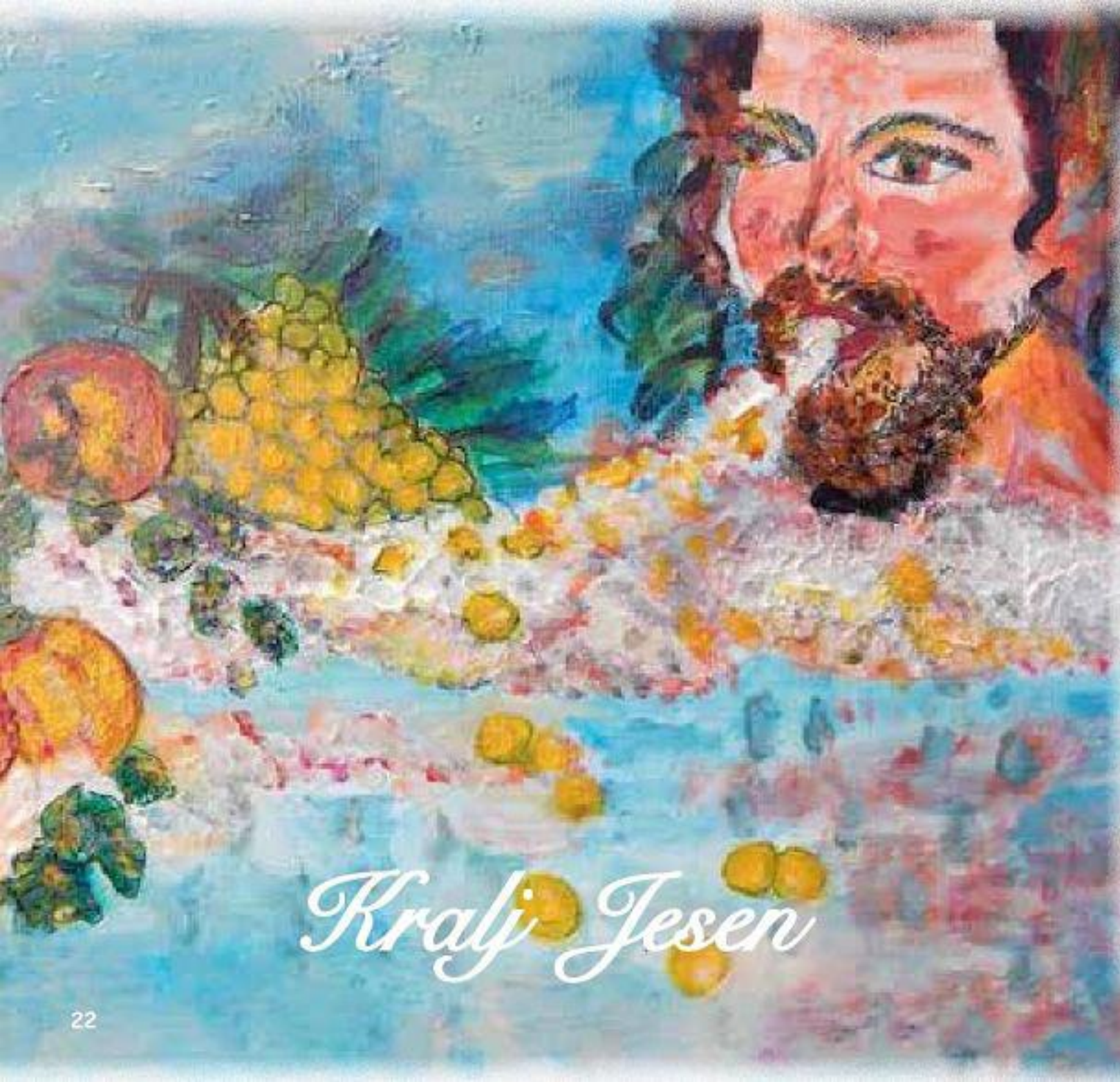
pa još jednu... Oduševljena, ponudila je kokice i suseljanima koji su se počeli okupljati iznenađeni tim čudom. Ništa slično do tada nisu vidjeli!

- Mužu, prodavat ćeš kokice. Nećeš bit seljak, nego trgovac! - uskliknula je Tajči.

A mi smo brzo, zaogrnuti nevidljivim plaštem, nastavili bijeg na magarcima, Lilu i Lulu. Sklonili smo se u obližnjoj šumi. Sa sigurne udaljenosti promatrali smo kako Bura prekapa po vozu, prepunom kokica, uvjerena kako smo skriveni unutra.

Jesen je pomogao stradalim oblacima pri što bržem oporavku. Mislić je zahtijevao da ga pošalju natrag k meni. Njegov tata Saša imao je razumijevanje, ali uz uvjet da bude u njegovoj pratnji.

Kralj Jesen

*K*ad smo nastavili putovanje danima Rujna, zamolila sam Jesena da nam posudi nekoliko dana mjeseca kako bi nam ubrzao bijeg. Povikao je:

- Hvatajte dane koje sam dobio ljubazno na posudbu od Listopada, Studenog i Prosinca.

Dan 23. rujna neću nikad zaboraviti. Tada nam je pružena pomoć u zadnjem trenutku. Bura nam je bila, kako ljudi vole reći, za petama.

- Ma, storit ću od vas papar!

Jesen nam se ponovno obratio:

- Putujte preostalim danima mjeseca, a ja ću nagomilati oblake nebom kako bih je usporio. Ne dam da vas pretvori u papar!

Nove oblake stvarao je bez poteškoća: puhao je zrak u košuljicu oblaka kao što ljudi napuhnu balon. Okruživao nas je njima poput mekih paperjastih jastučića. Malo smo odmarali. Jesen je imao sakriveni znamen na čelu. Sad ga je pokrenuo i pojavio se vidljivi magličasti oblačić. Spremao se u branje voćaka. Pozvao je oblake zadužene da mu u tome pomognu. Svoj sat sam navila kao alarm u slučaju Burinog približavanja. Ljeto i ja odlučili smo se malo odmoriti. To nam je omogućio Jesen svojim skloništem od nanizanih oblaka. Kad smo se probudili, dva sata kasnije, prvo smo ugledali kralja Jeseni. Imao je lijepo lice istaknutih jagodica i podužu crnu kosu koja mu je nestašno uokviravala lice. Rukom je gladio pristalu bradu. Blagi osmijeh i oči boje meda izražavale su srdačnost. Nabavljao je voće spuštajući oblak pored odabranog stabla. Dubokim bi udahom voće iz krošnje usisavao u oblak. Osladili smo se jabukama i narima. Grickali smo orahe i lješnjake koje je Jesen dobio na dar od vjeverice Vere.

Jesen nam je pokazao oblak u obliku bačve. Kako smiješan oblak!

- Unutra je fino vino za posebnu prigodu. Godino, ti si naklonjena ljudima kao i ja. Razumijet ćeš zašto sam ljudima dao upute za spravljanje vina...

Oglasio se alarm.

- Ajme, došla je Bura! Našla je naš trag. Brzo, moramo isplanirati daljnji bijeg. Tako je blizu! Već osjetim hladan vjetar u svojoj kosi. Veo, koji je moja zaštita, učvrstila sam na glavi ne bih li pokrila upadljivu svijetloplavu kosu. Veo je zabljesnuo poput plamena vatre. Moje oči su iskrile.

Prvi se oglasio princ Ljeto:

- Godina, mislim da trebamo sačuvati mir. Sukob s njom neće donijeti blagoslov ljubavi princezi Proljeće i meni. Neka njen bijes izgori u potrazi za nama. Ako se složite, nešto bih iznio kao ideju... Ja ću se vratiti u svoje godišnje doba. Odgovoran sam prema mjesecima. Ujedno, tako ću buniti Bura! Ona će razmišljati što joj je činiti: za kojim tragom krenuti. Meni je Jesen dao oblak Laki jer njega Bura još nije upoznala pa će me duže pratiti, dok ne shvati da ja nisam Godina.

- Mislim da je to dobra ideja. Ja mogu napraviti dovoljno oblaka za sakrivanje tijekom putovanja Godine - podršku je ideji Ljeta dao Jesen.

Provlačila sam se danima Listopada sa svojim vjernim oblakom Mislićem. Nigdje se nisam smjela posebno zadržati. Bura me nastavila slijediti nakon kraćeg razmišljanja. Tako sam na Malom Lošinju prošetala, tek na trenutak, među borovima uz more. Na otoku Rabu poželjela sam se spustiti u park Komrčar. Tamo se nalaze legendarne figure.

Tko zna, možda će se jednom tu nalaziti bista kraljice Bure, a možda i moja. Gle! U toku je Rabska fjera. Upravo je u tijeku natjecanje u samostrelu.

- Tko pobjeđuje? - viknula sam gomili ljudi na trgu. Naravno da nisam dobila odgovor. Neki ljudi su čuli moj glas, ali kad bi okretali glave u njegovu pravcu, nisu me vidjeli. Tako bih rado skinula plašt koji me skriva od druženja s njima!

Računala sam da će Bura, ako me dobro slijedi, ubrzo doći na Pag. Ona obožava pašku čipku. Po uzoru na pašku čipku koju spretno izrađuju Pažanke, tako i ona stvara pjenu na vrhovima valova.

Već je trinaesti dan kako sam gost Listopada. Moram otputovati negdje gdje me Bura ne očekuje...

Put putujem... Čim sam stigla pred šumu u blizini Delnica, već me čekala grupa srna na čelu s jelenom Janom. Predali su mi hitnu poruku. Ona je glasila:

Draga prijateljice Godina!

Nikad nisam vidio tako divlju Bura. Vjetrovita srca jurila je toliko brzo danima Listopada da je s grana otpadalo lišće. Nevjerojatno! Lišće je u letu mijenjalo boju iz zelenog u žuto i crveno. Mjesec Listopad stalno je u poslu brojeći otpalo lišće. Ja sam pak zauzet berbom grožđa. Zbog Bure je zahladilo pa se bojim da se grožđe ne zaledi prije no što ga ljudi stignu obrati. Bura je krenula prema šumi borova i njihovih srodnih stabala. Oni su još zimzeleni, pomozite im da takvi i ostanu. Držim ti palčeve!

Tvoj prijatelj Jesen!

Kako bih spasila preostala stabla borova i njihovih srodnika, naučila sam ih kako da našilje listove. Sad su oni bockali Buru i tako usporili njenu potjeru za mnom. Opet sam se vratila na **Lovranšćinu** kako bih zaštitila stabla kestena i maruna od njenoga bijesa. Čarolijom sam plodove obukla u bodljikave košuljice. Ljudi su u početku bili zbunjeni. No, ubrzo su shvatili kako trebaju štapom rastvoriti bodljikavu košuljicu koju su kasnije nazvali **žajica**. Ovdašnji ljudi se služe čakavskim narječjem, omiljenim kod Bure i njene obitelji Vjetrova. Kada su ju žajice zasmetale, ostavila je ta stabla na miru i pohitala prema sljedećem mjesecu, brundajući sebi u bradu.

- **Godinoooo**, nisan mislela da biš mi ti to mogla stori!!!!!! Sada sam zaspraven jadnaaaa na teeee!!! - poručila mi je to po ćuku Nuku. Prenio mi je poruku dobro imitirajući njen povišeni i zategnuti glas.

Bura nije očekivala da bih joj se mogla suprotstaviti, pa čim je uskočila u Studeni, počela je ispuštati ledeni dah. A kada joj ljudi na proslavi dana Svetog Martina nisu ostavili ni čašu vina - bilo je još gore. Stala je rušiti sve pred sobom! I sunce se sakrilo iza gore - užasnuto divljanjem Bure. Nastala je tmina. Ljudi su se sklonili u kuće. U molitvi su zaspali nadajući se povratku dana.

Sunce je izašlo kako bi zagrijalo ljude. Jesen je opazio kako Bura lakše putuje po danu. Zato je, u dogovoru sa Suncem, odlučeno da se dan i noć izmjenjuju. Bura će sporije putovati, a ljudi će na svjetlosti dana stići obrati masline.

U prve dane Jeseni poslala sam poziv po lastavicama i njihovoj voditeljici Lasti. Jugo je, pospan od dugog putovanja, stigao tek u danima mjeseca Prosinca:

- Ženo moja, daj se smiri, vidiš da si uznemirila Svijet prirode. Ča ja ne moren počivat na mire?!

- Samo nastavi s odmaranjem. Ti se u to ne miješaj. Tiii...tiii...- bijesno je zahučala među stablima - ja moram kazniti Godinu. Ti hodi naprvo počivat. Ti se va to ne pačaj! Tiii...Tiii...!!!

Kada je to rekla, ledenog srca je još jače nastavila piriti. Jugo je žalosno stao lijevati suze koje su se silinom pretvarale u dosadnu kišu. Ljudi su bili zabrinuti. Željeli su u miru proslaviti nadolazeće Božićne dane, a sada im je prijetio potop. Sjetila sam se mogućeg rješenja! Po najbržem pismošišu, golubu Gogu, zamolila sam Zimu: **Pomozi nam, dođi ranije k nama uz pomoć dana mjeseci.**

Kraljica Zima

*J*došla je, 21. prosinca.

Molim te, rasprostri svoju bijelu haljinu. Ja ću ti dodati moći. U znamenu na čelu, unutar bliještećeg crvenog kruga, dodala sam bijele točkice. Zajedno ćemo, s ledom, kišu pretvoriti u snježne pahuljice. Kako se Zima ne bi sledila, dala sam joj čarobnu zaštitu u velikom pokrivalu. Oko glave sam joj namjestila snježnobijelu maramu, ostatak sam ovila oko ramena, a krajeve pustila da vise nadolje. To će ju grijati. Protresali smo njenu bijelu haljinu čarolijom, a pahuljice su zalepršale. Bio je to prvi bijeli Božić za ljude. Naročito se sviđalo djeci koja su napravila snješka. Zima je pomogla ljudima kititi borove i jelke. Imala je na sebi čarobne naušnice sa sjajnim kuglicama koje su se umnožavale prema njenoj želji. Zima je iskoristila snagu vjetra Bure koja je njoj spuštala šarene i sjajne kuglice zrakom sve do božićnih stabalca. Ljudi su potom dodavali ukrasne trake i slatkiše za djecu. Nisu vidjeli kraljicu Zimu i njene crne oči kako sjaje u noći. Nakon niza godina u kojima se iscrpila puno radeći zajedno s mjesecima, ovo ju je silno zabavljalo. Ljudi su najprije bili malo zbunjeni, pa ubrzo oduševljeni. Spuštene kuglice s neba smatrali su Božjim čudom - njima na dar. Mi koji dolazimo iz Svijeta prirode nastojimo biti nevidljivi ljudima kako ih ne bismo prestrašili. Ne, nismo ružni, ako ste to pomislili, naprotiv, Svijet prirode i njena bića lijepo izgledaju. Ljude je ipak uspjela prestrašiti Bura koja je do jučer bila gotovo umilna, a danas se pretvorila u goropadnicu!

Bura je na trenutak zadivljeno stala diveći se ukrašenim stabalcima. Ali ne zadugo. Opazila je kako je Zima iskoristila put vjetra da spusti kuglice na zimzelena stabalca.

- Zimo, misliš da si kraljica?! Usudila si se koristiti mojim putem! Za kaznu, tvoje godišnje doba od sada će uvijek imati puno hladnih dana u kojima neće uspijevati ni voće ni povrće. **Zapamtit ćete svi tko je kraljica! To sam ja - Buraaaa !!! Zapametit ćete siii!!!**

- Kraljice Bura, napravila si mi medvjedu uslugu. Htjela si mi napakostiti, a ustvari, ja se prvi put dobro zabavljam. Poslat ću Djeda Božićnjaka koji će djeci podijeliti darove - kad je to izrekla, radosno se osmjehnula.

- Ahaaa! A kako će on po ovom debelom snježnom nanosu dijeliti darove?

- Dobra Godina poklonila mu je kočiju koju će nebom voziti jelen Rudolf. Pratit će ga najmanje ptičice, zvane kolibrići. Kod njih će biti spisak s adresama djece - slatko se na kraju nasmijala Zima.

- Vidjet ćemo tko će se zadnji smijati! - to je nabusito izrekla i još žešće krenula u potragu za mnom.

Uskočila sam u dane Siječnja kako bih pomogla Zimi. Njenu istrošenu haljinu trebalo je zamijeniti novom. Zurili smo tkati jer Jugo nije prestajao plakati. Bura je hučući oblijetala stabla i stvarala inje na njihovim golim granama. Osjećala sam njen hladni dah iza leđa.

A ljudima je Siječanj radoznalo virio kroz prozore kuća. Gledao je kako ljudi zadovoljno pričaju uz svoja ognjišta. Kako su prozori bili zatvoreni, Bura nije mogla razgovijetno čuti njihov razgovor. Zato, svaki put kada bi ljudi morali otići kakvim poslom van kuća, ona bi ih zaskočila. U inat, ledenim prstima štipkala bi ih dok im ne bi nosovi i prsti pocrvenili od hladnoće. Ljudi su brzo počeli plesti kapice, šalove, rukavice, majice i naravno, tople čarape.

U danima Veljače dogovorili su se kako će probati smekšati vjetrovito srce Bure. Jugo je pozvao kćer Tramontanu i njenog muža Levanta. Pozivnicu su nosili kosovi. To su sitne ptice koje su se hrabro probijale kroz snijeg za ljubav Juga.

Tramontana je vedrog vjetrovitog duha pa gdje god se pojavi razvedrava. Levant je odlučan i jak vjetar koji raščisti stvari gdje god dođe. Naravno, pozvao je svoje bratiće, Oštra i Lebića, da mu pomognu umiriti Buru. Ovlastio je Pulenata da paze na Svijet ljudi dok se stvar ovdje ne riješi. A sinu Maestralu poručio je da pripazi na more kako bi bilo što mirnije. Iz tog se razloga taj vjetar dan-danas polako šulja i nadgleda more i obalu.

Ljudi su bili zbunjeni jer nikad do tada nije bila tako oštra i hladna zima. Stoga su joj upućivali molitvu ljubavi, u parovima, na dan Valentinova. Željeli su da ona blagoslovi ljubav Ljeta i Proljeće. To je malo zbunilo Buru te se njeno zaleđeno srce počelo otapati. Kada su ljudi opazili proljepšavanje vremena, odlučili su to proslaviti. Izradili su različite maske i skrojili kostime uz moju pomoć. U Matuljima se zaplesalo uz harmoniku. Ljudi su se maštovito maskirali: u plavobrade čarobnjake, vilenjake, klaunove u šarenim opravama...

U Rukavcu sam srela zvončare. Na sebi su imali jutene hlače, karirane košulje i marame koje su zvali **facoli**. Na glavama su nosili šešire okrunjene cvijećem od krep papira. Taj aranžman nazivali su krabujosnica. A oko pasa su imali pak vezana zvona - **zvonci**. Kretali su se specifičnim hodom, a zvonci su odzvanjali...

- **Zli duhi tiramo i prizivamo lepa vremena mladega leta** - pojasnio mi je simpatični Ivula, jedan iz te skupine.

I mnogima se učinilo zabavnim i korisnim tjerati zle duhove i prizivati dobra, lijepa vremena.

Druga mjesta bila su specifična po drugim zvončarskim skupinama, različitim pokrivalima za glavu i drukčijim zvonima koja su tradicionalno, iz godine u godinu, tjerala zlo.

Pod dojmom maškaranog ludila odlučila sam se maskirati u plesačicu u narodnoj nošnji koja se nosi na otoku Susku. Nju mi je posudila simpatična Goranka, Nasmijana Martina namjestila mi je crvenokosu periku i uz to masku za lice. Bilo mi je lijepo družiti se s ljudima. Cvjetana iz Kastva čitala mi je poeziju. Domaćica Saša iz Lovrana me počastila **fritulama**. Svidjela mi se ta slatka delicija. Mirjana je u Grobniku organizirala utrku. Tu sam uživala u trčanju. Upoznala sam puno dragih ljudi kojima sam se i ja dopala te veselo stigla kao izabrana kraljica karnevala u dane mog mjeseca Ožujka.

U dane Ožujka za mnom su pristigli vjetrovi Oštro i Lebić. Oblacima su sušili suzne oči Juga. Bura se smilovala i poljubila muža Juga. Čak je obećala da će se smiriti.

Pознаvajući njenu narav, nisam se čudila što je potajno poslala zamjenika Levanta, poznatim pod imenom Grego Levante, da poskrivečki ode u godišnje doba Zime provjeriti poštuje li se njena naredba zabrane voća i povrća.

Naravno, ni mene nije poštedjela. U tajnosti svoje obitelji Vjetrova poslala je poruku preko sove Neve i dala joj za pratnju pet šumskih sova poslavši je na put po mrkloj noći. Mislila je da će šumske sove putovati brže dok ljudi spavaju. Bila je jako ljuta na mene i stoga je željela da mi što prije dostave poruku. Sove su, promrzle, stigle pred jutro. Čim su predale poruku, od umora su se polegle na mojem ležaju. Pokrila sam ih poplunom ispunjenim šumskim otpalim lišćem kako bi se osjećale kao kod kuće. Od tog su dana sve sove noću budne, a danju spavaju. I mudre su. Prije no što su utonule u san, obratila mi se Neva, u ime svojih sova:

- Bura se nada da ćemo joj otkriti vaše prebivalište. Ne brinite! Od nas sigurno neće dobiti informaciju! Malo je zastala od uzbuđenja pa nastavila s pojašnjenjem:

- Ona nije zaslužila vladati jer to čini snagom vjetrovite sile. Osim toga, ne poštuje

ljubav princa Ljeta i princeze Proljeće. Mi ćemo je poštovati ako blagoslovi njihovu ljubav.

Zahvalila sam im. Na prozoru sam navukla zavjesu jer će uskoro nastupiti osvit dana. Zamolila sam krijesnicu Niku da odemo u drugu prostoriju kako bi sove mogle utonuti u okrepljujući san.

Kraljica Bura

Bila sam već jako nestrpljiva. Žarko sam željela pročitati poruku. Suncu se nije žurilo zauzeti svoj tron na nebu. Ogledalo se u moru i svojim sunčanim zrakama budilo Svijet podmorja. Srećom, bila je tu krijesnica Nika sa svojom djecom pa sam uz njihovu pomoć počela čitati poruku:

Znaj, Godino! Za kaznu ti neću doći na sljedeći rođendan... Znaj da ti neću priti na rojendan! Princezi Proljeće reci da će stapke ruža dobiti trnje pa neka se nauči poštovati moje odrednice. Moj blagoslov, ona i njen princ, zasada nemaju. Toliko do dalnjega,

Kraljica Bura!

Nisam željela buditi umorne sove pa sam odlučila odgovor poslati po nekom drugom. Ali po kome, kad se zbog divljanja Bure životinje sklanjaju. I, kao naručen, putom do moje kuće koračao je medvjed Mendo.

- Dosadilo mi je na moru. Usamljen sam - rekao je tužno - tu poznajem samo tebe. U Gorskom kotaru imam puno prijatelja. Idem onamo. Došao sam se pozdraviti.

Doznala sam kako je Bura radila nered nedaleko Delnica. Kovitlala je vir skupljen od tamošnjih zimzelenih stabala koji su se usudili bockati je. To su mjesto ljudi nazvali Zeleni vir. Zaglavila je u uskom prolazu među stijenjem i tamo je cijelu noć udarala na mahove od kojih se stvarala jeka. To je mjesto dobilo naziv Vražji prolaz. Postoji i mjesto gdje je lukavi dabar Zubko zaustavio njeno divljanje. Svojim ostrim zubom pregrizao je nekoliko stabala, postavio ih kao branu na jezeru preko koje ona nije mogla preskočiti. Pogadate sigurno da se to mjesto zove Dabar.

Dragala sam ga i uputila mu molbu.

- Ne zna Bura da sam ja u gostima kod Ožujka na moru, u Kostreni. Želim tu proslaviti Dan žena. Usput sam se prijavila na tečaj ronjenja. Nemoj joj to nikako reći. Lijepo te molim da joj poruku dostaviš jer jedino se ti nje ne bojiš.

Zagrlila sam Menda i pružila mu uz poruku i teglicu meda. Neka mu se nađe usput.

Kraljice Buro,
nisam te htjela ozlovoljiti. Željela sam samo dobro. Ljeto i Proljeće se vole. Njihova ljubav je poput ljubavi princa i princeze iz bajke. Princ je na plaži mjesta Kraja. Toliko čezne za svojom princezom Proljeće da ni more ne grije. Proljeće piše tužnu poeziju. Nedostaje joj princ Ljeto. Razmisli malo, zar zaista mora doći do kraja njihove ljubavi da bi bilo po tvome?

Moja malenkost Godinal

Iako medvjed Mendo nije odao tajnu Buri, ona je bila snalažljiva pa je poslala diplomatski odgovor po hitrom risu Bisu. Mislila je poslati Menda, ali on je bio umoran od putovanja. Rekao je kako ide na zimski san i da ga nije briga što ona »hitno« želi dobiti odgovor. Od toga dana medvjedi uvijek dobro napune želuce medom prije no što utonu u slatki san.

Važna obavijest!

Ako mi princeza zbog ljubavi ima snage doći na oči možda ću i dati blagoslov toj neobičnoj ljubavi. Zasad će imati dovoljno trnja na stapkama ruža. Ljubav je lijepa poput ruže. Ali, trebamo voditi računa da pritom ne ozlijedimo koga drugog. I zato je tu trnje: da nas nauči biti pažljivima.

Pitali su »Veličanstvo Godinu« za mišljenje, ali ne i mene. Mene su preskočili...

Kraljica Bura

Za svaki slučaj, napustila sam privremenu nastambu. Moje nastambe nisu onakve kao kod ljudi. Jedna je stalnija, u središtu Kvarnera. U njoj imam stvari koje su mi drage. Primjerice, pomagala pri učenju zakona i pravila u Svijetu prirode, duhovne knjige iz kojih smo učili čarolije.

Bića prirode nisu savršena. Kroz rad s ljudima učimo primijeniti znanja iz Svijeta Prirode. Ljudi su složena bića. Oni nisu svjesni kolike su im moći i kako se njima služiti. Moje privremene nastambe nalaze se na usamljenim mjestima, a opet dovoljno blizu ljudi da mogu i od njih nešto učiti. Od svakoga se može nešto naučiti! Ta svi smo pod nebeskom kapom jednako vrijedni. Razlikujemo se po načinu djelovanja na druge, koliko smo spremni učiti i pomagati drugima. Nisam imala povjerenja u risa, jer njegov pogled je opasno svjetlucaao. Ako javi Buri gdje me našao, ona će zasigurno biti tu. Pretpostavljala sam da će Bura htjeti vidjeti što imam u nastambi iz koje sad bježim. Stoga sam čavlima dobro zakucala vrata da se pomuči što duže s otvaranjem. Tako sam dobila više vremena za udaljavanje. To su mjesto ljudi nazvali Čavle. Kada se negdje u prolazu zaustavljamo tijekom putovanja onda jednostavno zamislimo nastambu i uz magijske riječi, nastamba se pojavi. Kada nam više ona ne treba, čaroliju samo poništimo.

Odлучila sam riskirati i krenula sam u pravcu Novog Vinodolskog gdje je vjetar Levant proučavao zakone mještana i način na koji ih oni sprovode. Zatekla sam trojicu vodećih ljudi mjesta: Alana, Branislava i Aleksa.

- Mislim da smo dobro dokumente zapisali?! - gledao je Alan u prijatelje.
- Napravili smo vrijedan posao! - ustvrdio je pravnik Aleks.
- Vodim vas na piće da to proslavimo - namignuo je Branislav prijateljima.

Znatiželjno sam zavirila u najgornji spis na stolu. Bila sam ugodno iznenađena.

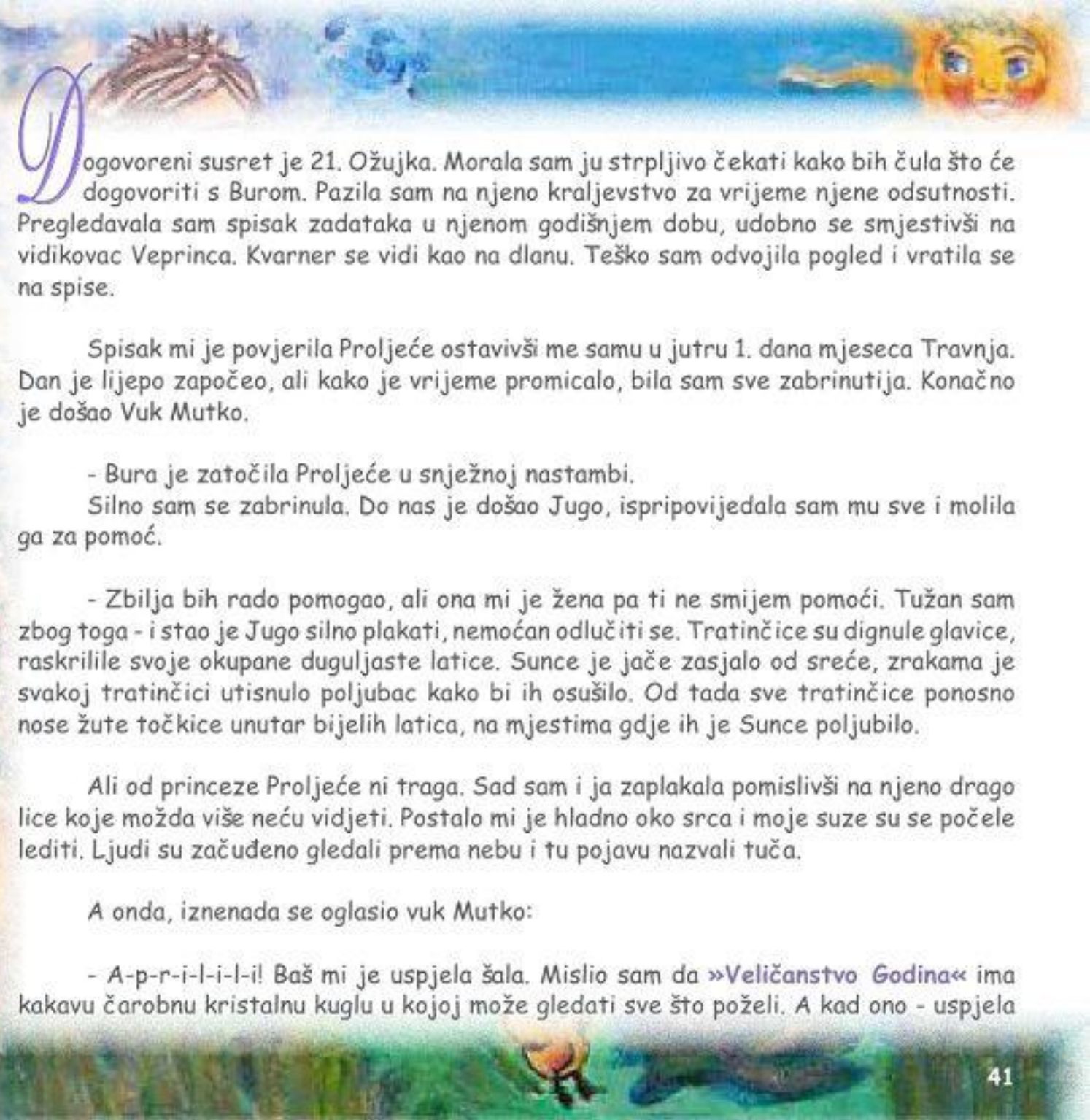
Razrađeno je bilo: **o potrebi bolje ekološke osviještenosti ljudi spram prirode.** Potresi, požari i poplave reakcija su na loše postupke ljudi prema prirodi. Srećom, nisu svi ljudi takvi, a i ovo troje je napravilo hvalevrijedan spis. Ja sam preblaga prema ljudima, a Bura je prestroga. Vjetar Levant je strog, ali i pravedan i zato je u Svijetu prirode i izabran za suca. Zato sam dala mu da pročita zadnju poruku Bure. Iz poruke je shvatio da ona preuzima zakon u svoje ruke. To mu nije bilo drago iz dva razloga. Kao prvo, smatrao je kako on, kao službeni sudac, nije obaviješten o Burinim namjerama. Kao drugo, davao mi je za pravo - nije u redu zabraniti ljubav. Zna što je ljubav pa razumije to dvoje zaljubljenih - Ljeto i Proljeće. On sam postojano voli Tramontanu, princezu u obitelji Vjetrova.

- Ovo je važna stvar u poruci. Ja ću osobno porazgovarati s Proljeće. Iz osobnog iskustva ću joj savjetovati da bude strpljiva jer nije Bura tako kruta pa da baš mora sve biti kako ona kaže. Ljubav rastapa njen led oko srca, iako ona to neće nikad priznati. I kada sam ja zaprosio ruku njene kćeri Tramontane, nije dala odmah blagoslov. Čekali smo strpljivo godinu dana. Od prvog trena znali smo da je naša ljubav zauvijek. A to sam

bio i rekao Buri: **Čekat ćemo strpivo leto dan aš je naša ljubav zavavek.**

Proljeće se nalazila na Platku i čudila se snijegu. Ondje ju je zatekao vjetar Levant i prenio joj Burinu poruku. Nimalo se nije dvoumila i, uz odobrene dane svojih mjeseci, Travnja, Svibnja i Lipnja, pohitala je k Buri.

Dogovoreni susret je 21. Ožujka. Morala sam ju strpljivo čekati kako bih čula što će dogovoriti s Burom. Pazila sam na njeno kraljevstvo za vrijeme njene odsutnosti. Pregledavala sam spisak zadataka u njenom godišnjem dobu, udobno se smjestivši na vidikovac Veprinca. Kvarner se vidi kao na dlanu. Teško sam odvojila pogled i vratila se na spise.

Spisak mi je povjerila Proljeće ostavivši me samu u jutru 1. dana mjeseca Travnja. Dan je lijepo započeo, ali kako je vrijeme promicalo, bila sam sve zabrinutija. Konačno je došao Vuk Mutko.

- Bura je zatočila Proljeće u snježnoj nastambi.

Silno sam se zabrinula. Do nas je došao Jugo, ispričovijedala sam mu sve i molila ga za pomoć.

- Zbilja bih rado pomogao, ali ona mi je žena pa ti ne smijem pomoći. Tužan sam zbog toga - i stao je Jugo silno plakati, nemoćan odlučiti se. Tratinčice su dignule glavice, raskrilile svoje okupane duguljaste latice. Sunce je jače zasjalo od sreće, zrakama je svakoj tratinčici utisnulo poljubac kako bi ih osušilo. Od tada sve tratinčice ponosno nose žute točkice unutar bijelih latica, na mjestima gdje ih je Sunce poljubilo.

Ali od princeze Proljeće ni traga. Sad sam i ja zaplakala pomislivši na njeno drago lice koje možda više neću vidjeti. Postalo mi je hladno oko srca i moje suze su se počele lediti. Ljudi su začuđeno gledali prema nebu i tu pojavu nazvali tuča.

A onda, iznenada se oglasio vuk Mutko:

- A-p-r-i-l-i-l-il! Baš mi je uspjela šala. Mislio sam da »Veličanstvo Godina« ima kakavu čarobnu kristalnu kuglu u kojoj može gledati sve što poželi. A kad ono - uspjela

mi je šala! - presavijao se od silnog smijeha. Valjao se po travi i ponavljao kao papiga: A-p-r-i-l-i-l-iii, A-p-r-i-l-i-l-iii, A-p-r-i-l-iiii!

Laknulo mi je što je to bila samo šala, a ipak sam ga željela naučiti da me poštuje:

- Odsada će svi vukovi zavijati noću na mjesecini dok ne prestanete lagati! Jedini dan kada ćete smjeti lagati je na današnji dan, 1. Travnja. Time nećete nikome nanijeti zlo laganjem! Samo u svrhu šale možete sa zadovoljstvom reći: A-p-r-i-l-i-l-i.

Pomislila sam **kako bih zbilja trebala čarolijom stvoriti kristalnu kuglu**. Tako ću moći pratiti što se zbiva u bilo kojem godišnjem dobu i u bilo kojem mjesecu i danu. U hitnim slučajevima bi išlo brže tako nego da čekam izvještaje s terena. Bura se zna ludo zabavljati i ometati glasnike.

Smjestila sam se ispod trešnje koja je bila spremna procvjetati. Uronila sam u meditaciju sve dok se nije polako u zraku oblikovala vizija, uz pomoć mog trećeg oka. Naime, prirodna bića imaju na čelu treće oko. Ali ono je sakriveno kod svakog nekim posebnim znamenom. Tako i ja na tom mjestu imam čarobni kristal. Koncentrirala sam se na čarobni kristal. I uskoro se isti takav kristal duplicirao i lebdio u visini krošnje. Posudila sam djelić sunčane zrake koja je obasjavala pupoljke trešnjina cvijeta kako bi uz pomoć nje blizanac kristal narastao u kristalnu kuglu, kao što sam to i vidjela u viziji. Sunčevu sam zraku tako usmjerila na kristalnu kuglu, a svoju zraku iz trećeg oka usmjerila sam na isto mjesto. Združene snage zraka učinile su čudo. Kristal se počeo uvećavati sve do željene veličine. Trebalo je još utrljati u nju mirisnu biljku zvanu matičnjak ili pčelinja ljubica. Ali, u tom trenu doletio je do mene roj pčela:

- Zzzzz, smjesta zaustavite te čarolije! - opasno je zazujala kapetanica Matica, a u zujanju joj se pridružio roj pčela. Nastavila je ne čekajući moje objašnjenje:

- Cvjetovi trešnje i breskve kasne s otvaranjem...zzzzzz... Nema princeze Proljeće, zzzzzzz... Ove čarolije još nismo vidali... Zzzz... Možda je baš to krivo! Zzzzzzzzz...

Zabrinula sam se s obzirom da sam se, po mišljenju pčela, umiješala u zakon prirode. Ipak sam mislila kako je to stoga što je princeza u drugom kraljevstvu. To se nikada prije nije dogodilo pa su stabla sa cvjetanjem zastala u čežnji za princezom Proljeće. Pčele su oblijetale oko stabala voćaka zujeći od brige. Mnoga stabla nisu procvjetala.

Tada se pojavio Maestral, letio je posvuda, tražeći oblake. Njegov otac Jugo plakao je zabrinut. Žena mu je rekla da će se smiriti, ali on zna njenu prevrtljivu ćud. Maestral je skupio oblake koji su obrisali suze Jugu. Potom se pridružio pčelama koje su nježno dodirivale pupoljke i pomagale im da se rascvjetaju.

Nažalost, dok sam promatrala njihov let, zaboravila sam protrljati kristalnu kuglu s listovima matičnjaka uz magične riječi. Na moj užas, kugla se stvrdnula, postala neka čudna smjesa. Ljutito sam je odbacila i ona se otkotrljala na travnjak kojeg su ljudi kosili. Morala sam početi iz početka. Srećom, pčele su bile zauzete cvjetovima voćaka pa nisu primijetile moj rad. Njihov ubod, kad se naljute, može biti neugodan.

Konačno sam imala čarobnu kristalnu kuglu pred sobom. Stavila sam u nju memoriju svih godišnjih doba. Potom sam uz pomoć navijanja moga sata odredila dobijanje uvida na dan susreta Bure i Proljeće. Iz trena u tren kugla je postajala sve sjajnije. Sljedećeg trena sam ugledala kako Bura nadjačava žubor potoka uz koji su se nalazili:

- Posudila si dane od svojih mjeseci i došla hrabro preda me. To mi dokazuje da je tvoja ljubav prema njemu velika. Sada si ti u manjku dana. Ako te Ljeto istinski voli, doći će 21. Lipnja i pokloniti ti svoje dane. Ako dođe baš na taj dan, ti će dani do kraja mjeseca biti zauvijek zajednički! Na dan vašeg susreta bit će napravljena svadba! Dobit

ćete moj blagoslov! Blagoslovit ću vas na svadbi ako budete poštovali moju odluku.

Bila sam ushićena gledajući bliješteće oči Proljeće. Ona je zračila tolikom srećom da se pod njenim pogledom topio preostali snijeg. Ispod snježnih krpica pojavili su se prvi cvjetovi, šafrani, stidljive visibabe, pa i skromne ljubičice. Kasnije su se pojavili i jaglaci veselih žutih glavica. I na kraju, Proljeće je pogladila šparogu, pogledala je umilnim pogledom, dotakla je zrakom iz trećega oka i gle čuda - posvuda su počele nicati male šparoge.

- Iz zahvalnosti što me ugostila u svom kraljevstvu pomogla sam Zimi oko šparoge kako bi se ona mogla malo odmoriti. A i tebi sam zahvalna na pruženoj mogućnosti. Poštovat ću tvoju odluku. Vjerujem u ljubav Ljeta. Čekat ću ga na dan koji si ti odredila. A za kumu bih voljela imati pristanak Zime. Neka si Ljeto izabere kuma po svojoj volji.

- Dobro, dobro, već si me fanj omeknula. Na vidi, led mi se okol srca otapa. Već niman voji ni puhat! Ako bu tako, neće već bit snega. Neka se tvoja kuma va mire spravi za pir.

Jugo je prestao plakati vidjevši da mu se žena smekšala. Led joj se topio oko srca. Neće ni hladno puhat! Proljeće će se stići polako spremati kako bi stiglo na vjenčanje. Nadala sam se da ću se s Burom pomiriti.

Na dan Uskrsa dobila sam njenu poruku. Poruku su mi predala dva zečića i četiri mala pilića. Bila je nalijepljena na šareno jaje. Nisu mi morali ni reći da su jaje oni bojali jer svi su po sebi imali poneku flekicu boje. Zagrlila sam svakog posebno i dala im za put košaricu s mrkvicama i kukuruzom. Mahala sam im sve dok mi nisu izmakli iz vidika, a onda sam se okrenula ka poruci.

Vaše Veličanstvo Godinal

Poštujem što si željela pomoći princezi Proljeće jer sam se uvjerila da je njena ljubav iskrena. A vjerujem da će i princ Ljeto dokazati svoju ljubav. Zato ti opraštam! Ipak, poremetili smo zakone prirode i to se neće moći više vratiti na isto. Naprvo ćeš imet puno više dela oko pisanja. Za nagradu ti ćeš dobit sako četrtio leto jedan dan va ken ćeš moć reć svoju želju. Ja ću ti je ispunit va mesecu Veljače jer on ima najmanje dni.

Kraljica Bura

Zbilja nisam očekivala kako će meni dati nagradni dan u mjesecu Veljači. Opet je to pravedno jer mjesec Veljača ima samo 28 dana, dok ostali imaju 30 ili 31. Doznajući kako se cijela stvar smirila, lastavice su se vratile s juga. S ostalim vrstama ptica stale su plesti vijence kako bi okitile Proljeće. Bili su sigurni da će Ljeto i Proljeće ispuniti zahtjev Bure jer znali su koliko se njih dvoje vole.

U vrijeme mjeseca Travnja trava se zelenjela i nježno u naručju držala cvijeće koje je iz dana u dan sve više raslo. Princeza Proljeće zahvalila se pčelama i vjetru Maestralu što su obilazili i pomogli oko cvjetanja voćaka dok je bila u gostima kod Zime. Mogla se smireno spremati za svadbu.

U danima Svibnja, Proljeće je napravila buket od ruža - one su bile znamen ljubavi. Ruže je pažljivo pratila pogledom i pojila suzama radosnicama. Pupaljci ruža rastvarali su se u prekrasne ruže. Princeza je bila sretna spremajući se za vjenčanje i bojala je ruže raznobojnim zrakama tirkiznih očiju i iz blještećeg srca na čelu, s puno ljubavi, u sve maštovitije i ljepše boje. Zato danas imamo bezbroj sorti ruža i raznih mirisa.

Ivanjski krijes

Galebavi su u danima Lipnja, kružeći nebeskim prostranstvom, svima pričali o blagoslovu kraljice Bure i skorašnjem vjenčanju na Kvarneru. Dogovoreni datum vjenčanja se bliži. Znam da će princ Ljeto sigurno doći pokloniti dane svojoj mladenki. Ipak se pitam, što pokloniti mladencima?!

Čim sam se to zapitala, kristalna kugla je bljesnula. Ugledala sam Ivanjsku vatru i ljude kako preskaču preko nje i izgovaraju želje. **Ajooo, joj, ja se bojim vatre, a zbilja bi bilo dobro nešto lijepo poželiti mladencima, ali što?!** Prvo moram smisliti želju, a onda skupiti hrabrost i preskočiti preko vatre. Ljudi vole vatru kad se griju uz ognjišta, ali mi, bića Svijeta prirode, znamo koliko je opasna kad bukne i kad zna u požaru nestati cijela šuma.

Zamolila sam Tramontanu da pomogne oko vjenčanja. Zagrabila je malo mora, nekoliko cvjetova maslačka i puhнула. Čarolijom samo njoj znanoj: kapljice mora i maslačkovi krhki cvjetovi su se miješali zrakom i sljedećeg trena nastajala je tkanina - gotovo prozirna. Od toga su vile sašile dugačak veo. Potom je uzela malo pjene s vrhova vala i stvorila čipku za ukras. Kraljica Zima je taj veo stavila na snježnobijelu haljinu.

Vjenčаница je za mladu bila spremna.

Na putu za svadbu, u danima Lipnja od sreće sam se zaigrala u krošnjama lipa. Naišao je tada Jugo i žalio se na prehladu. U čašu sam skupila kapi rose i u nju ubacila nekoliko cvjetova lipe. Promiješala sam sadržaj sunčanom zrakom pa vrući napitak dala Jugu. Ubrzo je prestao kihati i šmrcati.

- Veliko ti hvala! Ja ću tebi pomoći oko Ivanjske vatre.

Ljudi su priredili slavlje uz Ivanjski krijes. Preskakali su vatru uz razne želje: za dobru godinu, za dobar urod i još puno lijepih želja. I kad sam ja trebala skočiti preko vatre, počela sam se strašno bojati. Jugo je stao uz mene. Zaplakao je toliko silno da su mu suze frcale uokolo te je vatra ubrzo imala kratke proplamsaje. I tada smo je zajedno preskočili. Poželjela sam da se Kotač sudbine okreće - u svim sazviježdima - mladencima za sretan brak.

I stvorio se ogroman kotač... Iznenadenje, bio je vidljiv ljudima. Ljudi su ga obilazili, gurali putem i dobro se zabavljali. Kako su ljudi gurali kotač, mi ga nismo uspijevali dobro pokriti našim kratkim plaštevima za nevidljivost. Sjetila sam se Svetog Antuna i zazvala ga:

- Molim te, pomози, izgubili smo kotač koji je trebao mladencima nositi lijepu sudbinu.

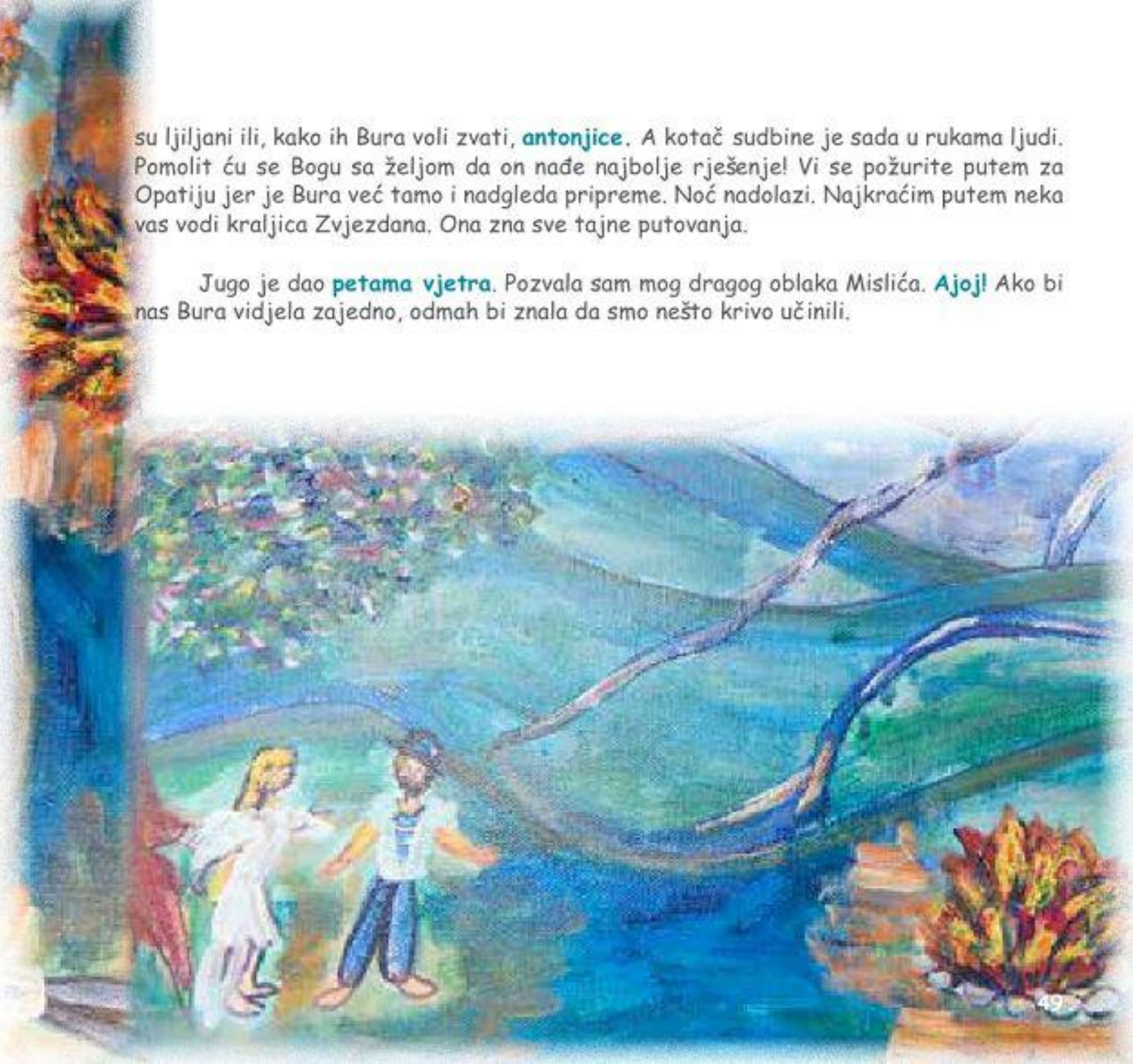
- Kotač ste izgubili zauvijek jer vas dvoje ste varali Ivanjsku vatru. Veličanstvo Godina nije imala dovoljno hrabrosti sama preskočiti vatru. Jugo se sjetio svoje posljednje svađe sa ženom. Zbog toga se rastužio i tako silno plakao da se vatra skoro pogasila. Zato je Ivanjska vatra djelomično ispunila želju. To je Kotač sudbine, ali... nije imala dovoljno snage učiniti ga laganim i nevidljivim.

- Znači da će mladenci ostati bez blagoslova za sretan brak! A ja sam se želio samo odužiti Godini jer me izliječila od prehlade - šmrnuo je, tužno - a ona je željela izraziti lijepu želju za mladence. Htio sam joj pomoći... - stao je plakati.

- Pomoći ću vam, koliko bude u mojoj moći. Trinaesti dan u mjesecu, moj je dan u mjesecu i tada ću dati blagoslov mladencima za njihovu buduću djecu. Moj znak za to

su ljljani ili, kako ih Bura voli zvati, **antonjice**. A kotač sudbine je sada u rukama ljudi. Pomolit ću se Bogu sa željom da on nađe najbolje rješenje! Vi se požurite putem za Opatiju jer je Bura već tamo i nadgleda pripreme. Noć nadolazi. Najkraćim putem neka vas vodi kraljica Zvezdana. Ona zna sve tajne putovanja.

Jugo je dao **petama vjetra**. Pozvala sam mog dragog oblaka Mislića. **Ajoj!** Ako bi nas Bura vidjela zajedno, odmah bi znala da smo nešto krivo učinili.

Vjenčanje uz puno vjetra

K

ad sam pristigla u Opatiju, otišla sam običi mladenku. Vile Uškarice su joj u kosu upletale vijenac od ružica i bisera. Zima joj je namještala haljinu. Tramontana se spremala namjestiti joj veo.

Za to vrijeme, u jednoj sali palače Kvarner u Opatiji, dovršavali su ukrašavanje cvijećem. Tu će se nakon vjenčanja slaviti uz gozbu, glazbu i ples. Jesen je na oblacima donio svakojako voće. Bačvu finog vina, koju je spremio za posebnu prigodu, bila je tu. Bio je ponosni kum Ljetu, na svadbi koja će se dugo pamtit!

Na tu svadbu među prvima je pristigla Bura u pratnji svojeg bratića Pulenata. Srećom, bila je zauzeta nadgledanjem priprema za svadbu pa nije primijetila da smo njen muž Jugo i ja stigli među zadnjima.

Bura je bila raznježena i dobre volje. Tijekom dana bilo je sunčano s tek pokojim bijelim oblačkom. Jugo je tek malo zarosio suzama radosnicama - bilo bi čudo da nije! Pogledao je svoju ženu - kraljicu njegova srca. Od tog pogleda Bura je porumenjela i sunčano se osmjehnula. Od suza Juga i sunčanog osmijeha njegove žene stvorila sam na nebu dugu i postavila ju kao nebesku krunu iznad otoka Cresa.

Djeco, sigurno se pitate tko je bio matičar! To je bio srčani vjetar Levant. Doduše, malo je kasnio jer je on inače i sudac u morskom svijetu. I baš taj dan neplanirano je morao miriti zavađenu lignju Darku i hobotnicu Sarku. U svađi su obje ispuštale toliko crnila pa zlatne ribice, koje su predvodile ostale vrste riba, nisu vidjele put do mjesta u Morsku salu. Tamo će prenositi vjenčanja na posebnom Bio-ekranu. Kraljica Bura ga je osobno postavila za svoj podmorski svijet. A Bio - ekran su čuvala školjka Periska, Petrovo Uho, Jakobova Kapica i njihovi družbenici pužići. Za red su zadužili ježince i rakove. A za to vrijeme Levant je oprezno mirio zavađene strane. Bojao se da i njega ne pošpricaju crnilom, bio je već odjeven u svoje svečano matičarsko odijelo.

Svadbenici mu kašnjenje nisu zamjerali. A u svadbi nije bilo koga nije bilo: s Učke vile Uškarice i naravno s njima Malik, Div iz Kastva, kraljica Medveja, medvjed Mendo u pratnji vjeverice Vere, patuljci iz zemlje Patulie, sova Neva s družbenicama, sportaš Toni koji je bio zadužen za red kod ljudi. Djeco, kad bih sad nabrajala dalje - ne biste čuli ostatak priče. Prisutni uzvanici željeli su vidjeti hoće li kraljica Bura napraviti skandal. Ona je ipak bila dostojanstvena. U parku ispred Ville Angioline mladencima je dala blagoslov. Vjetar ih je lagano dotaknuo u njihove znamenice na čelu.

Kraljici Buri je promakla jedna tajna!

Postavila sam veliki televizijski ekran na Korzu. Riječki sat Tik-Tak, koji pamti i bilježi ne samo vrijeme, već i ljude koji šetaju Rijekom, imao je puno toga za gledati. Prvi je vidio kad je delfin Belugo donio na svojim leđima škrinjicu. Doplivao je iz Senja s posebnim darom, prekrasnom ogrlicom od najbiračnijih morskih bisera. Nju je za mladenku osobno odabrala Bura. Tri dana je kod Senja puhala najjačim boforima tražeći najljepše bisere za ogrlicu. Školjka Biserka je iznijela pred nju najbolje bisere, s veličanstvenim sjajem.

I nije to sve! Dva delfina su u pratnji morskih sirena, na čelu s kraljicom Irenom, dopremili bajkovitu tortu na više katova. Mjesto na kojem su je dva dana spremali prozvali su Kraljevica, u čast vjenčanja. Bila je to torta s velikim brojem katova, ali od uzbuđenja nitko nije uspio izbrojiti koliko ih je zbilja bilo, uzdizala se u nepregledne visine. Ljudi su pratili vjenčanje, uzbuđeno komentirajući prizore:

- Kako je samo mladenka lijepa ... Vjenčаница je baš originalna ... Mladoženja blista od sreće ... Villa Angioline je tako bajkovita za vjenčanja ... Opatiju će se pamtiti po ovom događaju...

Za to vrijeme uzbuđenje je raslo i u Morskoj sali. Nju su ukrasili princeza Koraljka sa svojim družbenicama koraljima. Sabljarka je smještala podmorski svijet. Lignju Darku i hobotnicu Sarku je smjestila blizu sebe - za svaki slučaj, ne bi li ih pripazila. Ukoliko bi se nastavile svadati, smjesta bi bile udaljene. To se odnosilo i na ostale jer ništa nije smjelo omesti radost tijeka vjenčanja.

Nastojala sam snimiti svaki detalj.

- Poslala me kraljica Bura da ti pomognem - pojasnila je kraljica Zvezdana svoj iznenadni dolazak.

Njena tamnoplava kosa zalepršala je pod naletom dobrodošlice vjetra Burina. Zvezdica na čelu joj je blještala.

Aha! zbilja se moja kuma u sve mora miješati. Doduše, dobro će mi doći pomoć.

Delfin Ingo spretno je dobacio figurice princeze i princa na tortu. U sali podmorja svi su to popratili pljeskom peraja. Raža Rea, zaljubljive prirode, nije se od ushita mogla zaustaviti u mahanju repom kad su mladenci stali pred matičara. Na stranu princeze Proljeće stala je kuma Zima, a na stranu princa Ljeta kum Jesen. Opet se dogodilo jedno neobično kašnjenje. Maestral se vjetrovito zaigrao vozeći jedrilice pokraj Jadranova. Njegova majka nije ga željela prekidati. Lijepo je bilo vidjeti regatu. Tako je zamolila sina Burina da pomogne princu ako štogod ustreba. Moglo se vidjeti kako je Ljeto uzbuđen i kako mu dobro dođe što ga Burin svako malo osvježi hladnim vjetrom. Jedino mu je onda svaki put trebalo popraviti raskuštranu kosu.

Prije samog obreda vjenčanja najavljen je slavni slavuj Slavko. Prekrasnim glasom je zapjevao u pratnji zbora Pjevica.

Sigurno se pitate jesam li vrijedno radila? Sve sam pažljivo snimala, a kraljica nebeskih Zvijezda je bilježila.

Jedino je smetala s upadicama moja kuma Bura,

- Pazi, sada će i jedan i drugi pred matičaren zreć zavjeti i ono sudbonosno DA. Se lepo snimi. Se mora bit lepo nasnimljeno.

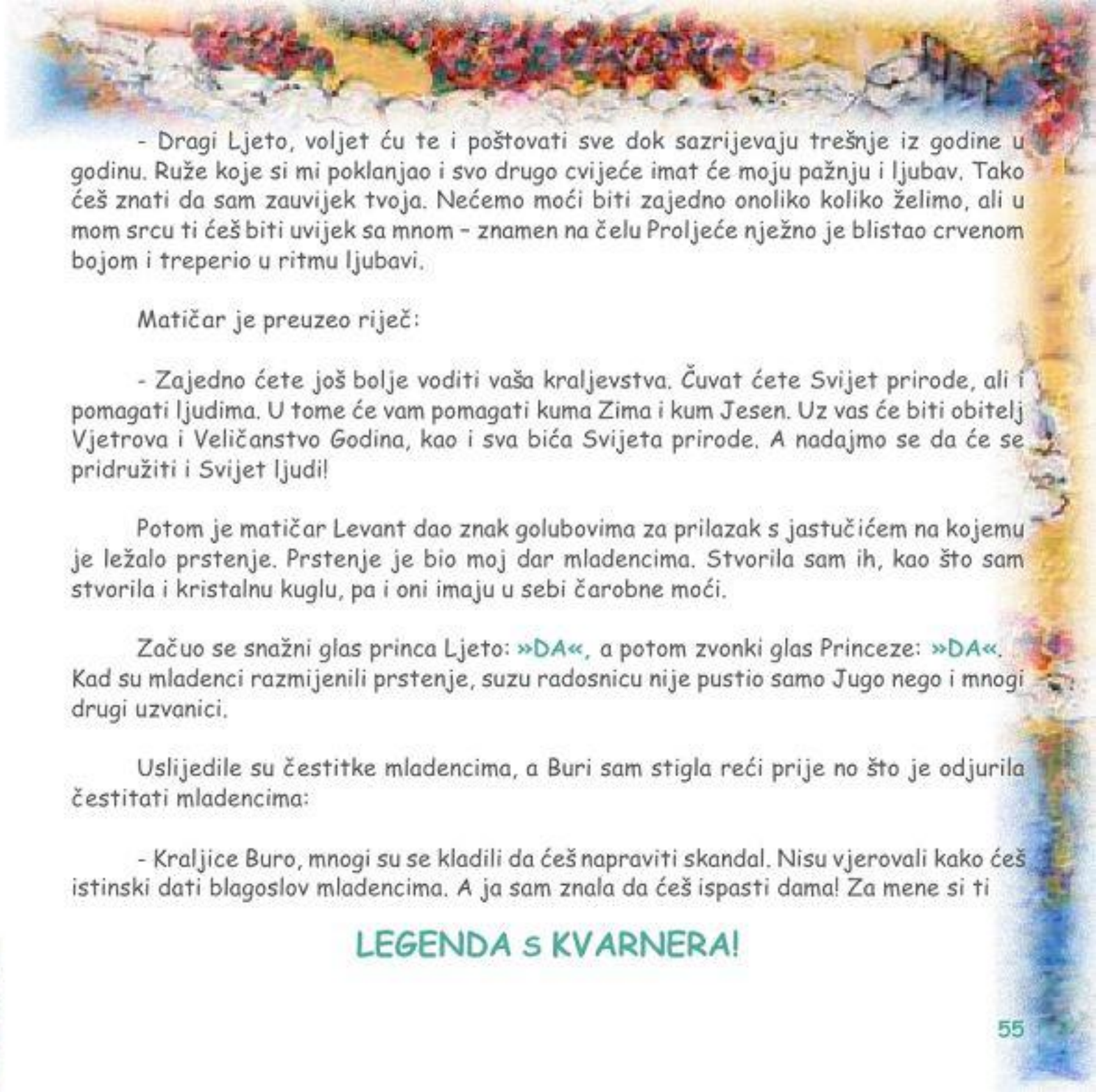
Trudila sam se napraviti kako je zahtjevala moja kuma. Tko zna bi li mi ikada oprostila da nešto ne snimim kako treba.

Pažljivo sam snimila ozarena lica mladenaca. Mladenka je izgledala prekrasno u sniježnobijeloj haljini sa čipkastim obrubima i prozirnim velom koji joj je pažljivo popravljala princeza Tramontana.

Burin je otresao neku trunku s tamnomodrog odijela Ljeta i brzo mu popravio ovratnik bijele košulje. Bio je na redu zavjet mladoženje:

- Draga Proljeće, voljet ću te i poštivati sve dok Sunce grije Svijet prirode. Pazit ću da Sunce uvijek lijepo gleda tvoje trešnje, cvijeće i sve što je tebi drago. Tako ćeš znati da sam zauvijek tvoj - na njegovom čelu znamen Sunca blistao je tako snažno da su svi jasno mogli vidjeti njegovo lice ozareno radošću.

Mladenkine oči bile su ispunjene ljubavlju dok je govorila svoje zavjete:

- Dragi Ljeto, voljet ću te i poštovati sve dok sazrijevaju trešnje iz godine u godinu. Ruže koje si mi poklanjao i svo drugo cvijeće imat će moju pažnju i ljubav. Tako ćeš znati da sam zauvijek tvoja. Nećemo moći biti zajedno onoliko koliko želimo, ali u mom srcu ti ćeš biti uvijek sa mnom - znamen na čelu Proljeće nježno je blistao crvenom bojom i treperio u ritmu ljubavi.

Matičar je preuzeo riječ:

- Zajedno ćete još bolje voditi vaša kraljevstva. Čuvat ćete Svijet prirode, ali i pomagati ljudima. U tome će vam pomagati kuma Zima i kum Jesen. Uz vas će biti obitelj Vjetrova i Veličanstvo Godina, kao i sva bića Svijeta prirode. A nadajmo se da će se pridružiti i Svijet ljudi!

Potom je matičar Levant dao znak golubovima za prilazak s jastučićem na kojemu je ležalo prstenje. Prstenje je bio moj dar mladencima. Stvorila sam ih, kao što sam stvorila i kristalnu kuglu, pa i oni imaju u sebi čarobne moći.

Začuo se snažni glas princa Ljeta: »DA«, a potom zvonki glas Princeze: »DA«. Kad su mladenci razmijenili prstenje, suzu radosnicu nije pustio samo Jugo nego i mnogi drugi uzvanici.

Usljedile su čestitke mladencima, a Buri sam stigla reći prije no što je odjurila čestitati mladencima:

- Kraljice Buro, mnogi su se kladili da ćeš napraviti skandal. Nisu vjerovali kako ćeš istinski dati blagoslov mladencima. A ja sam znala da ćeš ispasti dama! Za mene si ti

LEGENDA S KVARNERA!

Anđeo Osvit i Kolač sudbine

*P*oslije vjenčanja, Zvezdana i ja imale smo puno slika i bilježaka za razgledati. Sve stane u jednu riječ: bajkovito!

Brinule smo hoće li tako i ostati. Naime, došao je dan kad nas je sazvao anđeo Osvit. Kraljica Zvijezda i ja smo prve pristigle do Nebeskoplave sale. Ona je sva uklopljena u nebesko prostranstvo, osim što se vide bridovi prostora. U trenu kad smo se svi okupili oko anđela Osvita, zapucketao je prstima i gle! Stvorio se okrugli stol i stolice, Anđeo Osvit prišao je stolu.

- Želim svima dobrodošlicu. Sveti Anton se molio Bogu da uredimo stvari. I ja sam zato vas sazvao.

Pogledao je u mene i rukom mi dao znak da priđem s njegove lijeve strane.

- Godina, sjedni do mene.

Pucnuo je prstima i ispred mene na stolu se stvorila moja kristalna kugla. Nisam se usudila pitati zašto ju je odabrao.

- Proljeće, sjednite do nje - mahnulo je rukom i pokazao stolicu do mene. Pucnuo je prstima i ispred nje se našla vaza na stolu. Sljedećeg trena se rasprostro ugodni miris ruža umetnut u vazu.

- Ljeto, zauzmi mjesto do svoje žene.

Ponovno je pucnuo prstima. Ispred njega se stvorila neka čudna okrugla stvar. Ja sam u tome prepoznala moju prvu neuspjelu verziju kristalne kugle. Svi smo iz trena u tren bili zbunjeniji.

- Jesen, i ti se smjesti do svog prijatelja.

Jesen se sjeo do Ljeta. Začulo se pucketanje. Svi smo radoznalo iščekivali što će se stvoriti pred njim. Razočarali smo se kad smo ugledali tek običnu staklenku. Sljedećeg trena u staklenku je uletjela rajčica, potom krastavac, paprika, mrkva i dalje nismo mogli pratiti jer je Osvit već prozvao sljedeće mjesto.

- Zima, zauzmi mjesto.

Jedva smo dočekali da pucne prstima i da vidimo što će pripasti Zimi. Bio je to mali snježnobijeli pokrivač, zarolan i svezan trakom na kraju koje je učinjena lijepa mašna.

- Zvezdana, udobno se smjesti.

Nakon što je Osvit pucnuo prstima, stvorila se na stolu velika knjiga. Na naslovnici su namigivale zvjezdice. Izgledalo je kao da je dio noćnog neba izrezan i zalijepljen na tu knjigu.

- Burina molim da se smjesti do Zvezdane.

Pucketanje prstima. Na stolu se našla staklena posuda. Osvit je prišao i stavio ruku iznad nje. S njegovog dlana, poput vodopada slijevala se voda u posudicu. Potom je u nju položio malu zvjezdicu i nekoliko školjaka. Voda se u posudici umirila. Anđeoski blago položio je cvijet antonjicu. Dotaknuo je prstom vodu i sljedećeg trena iz vode je izronio val i podignuo antonjicu u vis. Kao na moru, val se ritmično spuštao i dizao.

- Tramontana, pridružite se bratu.

Nakon pucketanja, na stolu se našlo: klupko vune, pletaće igle, konac i škare.

- Levanta molim da sjedne do svoje drage Tramontane.

Brzo i oštro pucketanje poklopilo se s udarcem čekića o stol. O svim stvarima nitko se nije usudio pitati. Strpljivo smo iščekivali pojašnjenje Osvita.

- Jugo, zauzmi mjesto.

Pucketanje... Mali oblak se udobno smjestio ispred Juga. To nam je bilo logično jer smo svi očekivali da će bar pustiti koju suzu.

Osjetio se hladni vjetar. Kraljica Bura sjela je bez poziva.

- Sada mi je jasno zašto te je Veličanstvo Godina nazvala legendom.

Po posljednji put Osvit je zapucketao. Na stolu se pojavila knjiga. Svi smo se nagurali vidjeti kako izgleda naslovnica. Na naše iznenađenje, bila je prazna. Napokon je na svoje mjesto sjeo i Osvit. Nastala je ogromna tišina. Napeto smo iščekivali njegov govor.

Anđeo Osvit dotaknuo je moju kristalnu kuglu. U njoj su se filmski vrtjeli prizori iz kraljevstva Proljeća: lastavice u letu, procvala trešnja, majske ruže, čuli su se dječji glasovi u igri...

- Proljeće će započeti na dan dogovora Bure i Proljeće, 21. ožujka. Proljeće će se prije svega brinuti o cvijeću i cvjetanju voćaka. Po njenom umjetničkom duhu, od srca, moći će se baviti oslikavanjem stvari.

Na kristalnoj kugli stali su se redati prizori kraljevstva Ljeta: jedrilice na moru, drhtaj palmi na vjetru, lopta na pijesku, kliktanje galebova...

- Ljeto će pak započeti na dan vjenčanja, a to je 21. lipnja. Ljeto će se pobrinuti za mnogo sunčanih dana. Nastojat će da more i rijeke budu ugodne temperature. Ljeto je sportskog duha. Zato će ono što sam namijenio njemu biti lopta. Na njemu je da osmisli igre za radost.

Na kristalnoj kugli stali su se redati prizori jeseni: žena u vinogradu, stabla nara, šareno lišće koje šušti u plesu, staklenke s miješanom salatam...

- Jesen će započeti 23. rujna. Kralj Jesen će se brinuti za uvijek pune košare voća i povrća, spremanje zimnice ljudima. U praktičnom duhu će biti izumitelj novih stvari.

Sad smo već znali da će Osvit na kristalnoj kugli prikazati prizore kraljevstva Zime. Zadivljeno smo gledali božićno drveće, slušali zvono sa crkvenog tornja, promatrali kako snijeg pada na krovove kuća i zimzelene borove...

- Zima će započeti 21. prosinca. Zima će pripaziti na opskrbljenost ljudi drvima za ogrjev, dovoljno odmora i radosti njihove djece i puno igri na snijegu. U noćima, pokrivenim snježnim pokrivačem, po duši će smišljati mudre priče.

Anđeo je značajno pogledao Zvezdanu:

- Sjajna zvijezdo na nebu, svako dijete dobije na rođenju zvjezdicu. Svako dijete bit će upisano u knjigu ispred tebe. Bit će to drukčije nego do sada. Veličanstvo Godina i kraljica Bura su kroz zadnje događaje izmijenile stvari. Zato će ljudi drukčije doživljavati godišnja doba nego dosad. Kako bi im olakšali, dobit će potpunije znanje. Bit će to kroz horoskopske znakove i spadat će u domenu astrologije. Zahvaljujem na dosadašnjem radu i s povjerenjem to prepuštam i ubuduće.

Zvezdana je još jače zasjajala od sreće.

- Vjetre Burinu, pred tobom je posudica s čarobnim valom. Antonjica na njemu blagoslov je Svetog Antona. Ti ćeš taj blagoslov nositi djeci. Dovoljno si snažan za putovanja. A opet, blaži od Bure pa te se djeca ne boje.

- Vjetreno srce ljubavi, draga Tramontano, ti ćeš s vilama na Učki učiti ljude plesti i šiti. Jako si lijepo pomogla oko vjenčаницe. Tako ćeš i ljude podučiti kako se spremaju vjenčanja. Ostavljamo televiziju ljudima. Ipak će ubuduće na njoj moći pratiti samo događaje iz svoga svijeta.

Na redu je bio vjetar Levant. Dalo se uočiti da je nestrpljiv čuti što će on raditi.

- Vjetre pravde, dobro si dosad radio. Zato ćeš ti ubuduće odlučivati o svakoj promjeni koju Bura poželi. Zvukom čekića ćeš odluku obznaniti...

Osvit nije stigao ni dovršiti rečenicu kad je osjetno zahladilo.

- **To ne more biti! Ne! Ne! Nee!!!**

Anđeo Osvit joj se duboko zagledao u oči.

- Buro, ako popraviš neke stvari kako treba, bit ćeš onda ponovno samostalna. Ali o tome ću ti više reći kada dođeš na red.

Jugo, koji je bio na redu, približio se oblaku. **Bože dragi, već mi se plače,** pomislio je.

- Kralju suza, ti ne brini. Dobit ćeš sve oblake. Kralj Jeseni ima puno obaveza. Ti ćeš njih paziti i uređivati.

Pogledao je Buru, pa mene, pa nju, pa mene...

- Vas dvije ste mi pomogle da donesem odluku. Bića Svijeta prirode bit će ljudima vidljivi samo preko djela koja čine za njih.

- Odnosi li se to i na vjetrove koji su ostali paziti na Svijet ljudi dok smo mi ovdje?
- Bura je zbilja posebna. Ta ne zna šutjeti.

- Da! Da! Daaa!!! - anđeo Osvit je oponašao glas Bure i svi su se nasmijali. Svi osim mene, jer znala sam da će nešto i meni reći.

- Godino, od sad do daljnjega, nećeš moći među ljude u karneval. Morat ćeš prepustiti krunu kraljice karnevala drugoj ljepotici.

- Ali ja volim ljude! - rekla sam nabusito jer mi se Bura smijala na sav glas. Baš je nepristojna.

- E, to ćete morati dokazati i jedna i druga. Buro, oduzimam ti anemometar. Od sad će ljudi mjeriti tvoju brzinu. Anđeo Osvit je skrenuo pogled na mene:

- Godino, ti ćeš im dati sat pa će oni voditi brigu o vremenu.

Anđeo Osvit stavio je prst pred usta - pogledao je mene, pa Buru. Zнала sam da moramo šutjeti. Dobit ćemo zadatak. Ostali za stolom znatiželjno su čekali.

- Najprije morate pronaći kod ljudi Kotač sudbine. Onda ćete ga postaviti negdje gdje ga ljudi mogu koristiti, ali u dobre svrhe.

Bura nije izdržala a da ne komentira hladnim i ironičnim glasom:

- To mogu obaviti i bez »Veličanstva Godineee«!

- Dobro da si me podsjetila! Imala si obavezu napuniti vodom jezero na otoku Cresu...

Bura je zapuhala:

- To san i storila!!!

- Aha, napunila si jezero s morskom vodom. Takva voda nije pitka. Da si me povela, to se ne bi dogodilo! - pecnula sam »Kraljicu Buru«.

- Sada ćete dobiti priliku da to i dokažete - rekao je Osvit i prstom pokazao na knjigu s praznom naslovnicom. Potom je spustio prst na naslovnicu i kliznuo po njoj.

Ubrzo se na naslovnici stvorila slika.

- Zašto je na naslovnici Godina s kristalnom kuglom? Zaštoooo??? - uspuhala se Bura.

- Zato što će u knjigu upisati Legendu s Kvarnera...
Bura i opet nije sačekala da Osvit dovrši:

- Ja sam legenda!!! Tako mi je rekla Godinaaaa!!! - kad je to izrekla, stala se pobjedonosno smijati.

Na to se i Osvit nasmijao:

- Legenda ćeš biti ako pomogneš Godini da zadatke obavite ispravno! Zaključio je time razgovor.

* * *

Čudno je kako se šuljamo noću, Bura i ja. Moramo smisliti kamo ćemo staviti Kotač sudbine. Za ljude je on bio tek obični kotač pa su ga ubrzo zaboravili. Našle smo ga, uz pomoć Svetog Antuna, na pustom polju. Anđeo Osvit odredio nam je ograničene moći u Svijetu ljudi. Oduzeto nam je pravo da se ljudima osobno pokažemo. A tako mi je lijepo bilo u karnevalu!

- Ubacit ćemo kotač u prvu špilju. U ovom polju znam jednu sakrivenu od ljudi.

- Ali Buro, Osvit je rekao da kotač mora biti na korist ljudima.

- Ma bit će korisno jer ljudi neće saznati za njegov pravi značaj. Ajde, pomози mi da kotač odguramo. Ima zemaljsku težinu pa ne mogu sama - puše ljutito dok se kotač sporo pomiče.

- Neću ti pomoći jer se ne slažem s tvojom odlukom!

- Ne moraš onda, sama ću! - gurnula je svom snagom. Naglo se kotač pokrenuo, ali

je nezgodno upao u rupu između stijena.

- Evo, sad smo u nevolji - zapuhala je Bura.

- Probajmo ga zajedno gurnuti!

Napinjale smo i isprobavale sve moguće čarolije, ali kotač se nije dao izvaditi.

- Evo mene, sad ću vam ja pomoći! - začuo se iznenadni glas.

Začudile smo se vidjevši Jugo. Sad smo troje pokušavali podignuti kotač. Bezuspješno. Jugo se rasplakao. Vrlo brzo, pod kotačem se stvorio potok.

- E, znam što nam je činiti - rekla je hučući Bura i stala mrmljati magične riječi. Odjednom se stvorila mala kuća, a kotač se u osovini učvrstio uz nju. Potok je pokrenuo kotač koji se stao vrtjeti.

- Čestitam, riješila si zadatak! Upravo si izumila mlin na kojemu će ljudi mljeti pšenicu i proizvoditi brašno - zaključio je Jugo.

- Od tog brašna ljudi će raditi fini kruh ispod peke. »Kraljice Buro«, sada si već na pola puta pri postajanju legende - dodala sam. Ipak sam malo u ironiji izgovorila ono Kraljice, kako bi joj vratila za ono njeno ironično Veličanstvo.

Vransko jezero

*J*demo na jezero, ali »**Veličanstvo Godina**« neka se drži podalje! Sama ću to riješiti! - ustrajala je Bura na ironiji, s visoka.

- Idem s tobom! Moramo zajedno napuniti jezero pitkom vodom.

- A ja idem posložiti oblake. Sad sam ja za njih zadužen - ponosno je istaknuo Jugo.

Ubrzo smo stigli na jezero slijedeći trag jata Sivih vrana. Obratila sam se Buri:

- Najprije moraš ispustiti morsku vodu iz jezera.

- Lako ću! Ponovno je pokrenula svoje moći. Zatreslo se dno jezera od snage magije. Na dnu je napravljen prolaz i slana je voda klokotala uz polagano spuštanje razine vode. Vrane su se hrabro spuštale mjereći dubinu jezera. Vrana Ana je ustvrdila:

- Jezero je ispod razine mora. Trebat će uliti puno pitke vode. Gotovo je nemoguće.

- Ja sam svoj dio napravila, a sad je na redu Godina - lukavo je rekla Bura. Nije znala od kuda donijeti toliku količinu vode pa je lukavo prepustila zadatak meni.

- Vodu možemo dopremiti iz rijeke Rječine. Riječani se ionako žale na poplave. Njima ćemo uzeti višak i prenijeti do jezera. Ima jedan drugi problem: ja moram držati magijski lijevak pa neću dobro vidjeti rubove ispražnjenog jezera. Netko mora okružiti rub jezera i dojavljivati razinu dolivene vode - zabrinuto sam iznijela.

Bura se stala smijati:

- Hah, hoh, huh, haha!

- Ne bi ti to trebalo biti smiješno. Ako ja ne dovršim zadatak, nećeš postati legenda.

- Ali ... to nije dobro - uozbiljila se Bura.

- Moje Sive vrane i ja napraviti ćemo živi zid oko jezera. Dojavljivati ćemo glasno visinu vode u jezeru - vrana Ana našla je rješenje u pravi tren.

Držala sam lijevak dok je Bura dopremala vodu s Rječine. Nažalost, jedan odvojak Rječine se pretvorio u suho korito. Morali smo stati. A jezero je tek na pola bilo ispunjeno!

Naišao je Jugo. Vidjevši da nismo riješile problem, stao je silno plakati. Onda smo Bura i ja namjestile drukčije lijevak i suze Juga su punile jezero.

- Jezero je već puno! - uglas su govorile vrane. Jugo je bio visoko na svom oblaku pa ih nije čuo. Jadne su stale iz svog glasa upozoravati Jugu, ali uzalud. Razumio je tek kad se Bura stala glasno ljutiti. Jezero se napunilo iznad razine mora. Jugo je pozvao oblake. Oni su željeli prići k jezeru da upiju višak vode, ali vrane su se bojale da oblaci ne ispiju vodu i odlučile zauvijek bdijeti na tom jezeru. Zbog njihove hrabrosti to jezero se danas zove Vransko.

Morala sam primijetiti:

- Anđeo Osvit neće biti zadovoljan. Ostavili smo dio korita Rječine blizu mora suhim.

- Morsku vodu koju smo istočili iz jezera prebaciti ćemo tamooooo - kovitlala je zrakom Bura. Stvorila je pijavicu i začas prenijela morsku vodu na kopno.

- Bravo! Sad imamo kanal ispunjen morskom vodom. Ljudi će tu moći držati svoje barke, brodice - ustvrdio je Jugo.

U Kvarneru pa i šire, kraljica Bura je postala legendarna, a događaji vezani uz nju pamtiće se kao legenda s Kvarnera.

Ona me tjera da stalno putujem od jednog godišnjeg doba do drugog i tu leži jedan od razloga zašto stalno iznova redam moje mjesece brojeći dane u njima. To je moja dužnost - paziti kako se niti jedan dan ne bi više izgubio.

Burin je prenio blagoslov Svetog Antuna ili, kako ga još narječjem s Kvarnera zovu, Sveti Anton, za moju djecu.

- Draga Godino, tvoji mjeseci su se dokazali svojim djelima. Svatko od njih na svoj način. Zato ću svakog dotaknuti njegovim blagoslovom, a dobit će i počasna viteška imena:

Antonščak, maskiraj se grančicom hrasta sa žirovima.

Sičan, tebi izlaze visibabe iz snijega.

Marač, tebi sam namijenila grančicu mimoze.

Avril, ti zaslužiš šumsku šparogu.

Maj, pomiriši lijepu ružu.

Pomajić, za zdravlje grančica lipe.

Žetvenjak, neka ti se zlati pšenični klas.

Angušt se hladi palminim listom.

Miholjšćak, tebi grančica sa cvjetovima nara.

Smokvenjak, pokrij se smokvinim listom.

Martinščak, veseli se listu vinove loze.

Prosunac, okiti grančicu bora.

Djeco, imam obaveza koje moram poštovati. O njima ću vam pričati drugom prilikom. Kratko ću vam još šapnuti: tajna života jest u druženju čovjeka s prirodom kako bi on bio cjelovit. Valja voljeti i poštovati sve da bi osjetio svoju dušu u sreći. Uz pomoć te mudrosti ja se pokrećem iz jedne povijesne godine u niz godina...

Sretna vam svaka Nova Godina!!!

Bilješka o autorici

Tatjana Jedriško Pančelat

Tatjana Jedriško Pančelat rođena je 13. siječnja 1961. u Rijeci.

Dosad ima devet objavljenih knjiga s naslovnicaма koje prikazuju mjesto koje je za nju inspiracija: Medveja bisernoga sjaja. Knjige su izašle ovim slijedom: povijesni roman Večernja blažena zvijezda (standardni hrvatski jezik), dvije zbirke priča na čakavskom narječju, Mavrica od ljubavi (99 priča) i Blagoslovene zlatne ruki (66 priča), potom romani (standardni hrvatski jezik) Putositnice za dušu i Zrcaljenje sunčanih zraka.

Poznata je kao spisateljica, no uz pisanje bavi se nizom drugih kreativnih aktivnosti što je široj publici manje poznato. Bavi se oslikavanjem svile, tapiserijama, makrameom, izradom nakita i mnogim drugim ručnim radovima. Pored grupnih izložbi, svoje je radove izlagala i samostalno.

Šesta knjiga, Buket ljubavi, zbirka pjesama, tematikom je vezana uz Tatjanin likovni umjetnički rad. Nakon toga izdala je knjigu slikovnicu Legenda s Kvarnera, namijenjenu djeci (prva verzija). Potom je uslijedila slikovnica Mala barka koja je napisana na hrvatskom i slovenskom jeziku. A potom je prevedeno u tri verzije: hrvatsko - engleska, slovensko - talijanska i njemačko-engleska i zato su tiskane kao tri zasebne knjige a koje je europski projekt otkupio. Nakon toga je prevedena na makedonski, mađarski, nizozemski, španjolski i trenutno se prevodi na švedski jezik.

I deveta knjiga Osviti- haiku, mudrosnice i aforizmi, u izdanju HKD-a u 2019. za koju je dobila nagradu „Književno pero“ na 12. međunarodnom festivalu književnosti - „Dani prijatelja knjiga“.

Izlasku ove knjige na svjetlost dana pripomogli su:

Općina Lovran
Turistička zajednica općine Lovran
Općina Mošćenička Draga

i
dobri ljudi koji su pomogli prema svojim mogućnostima.

Tatjana Jedriško Pančelat
»LEGENDA S KVARNERA«

Autorica slika
Tatjana Jedriško Pančelat

Izdavačka kuća
Udruga za kulturu "Ča?"

Urednica
Tatjana Udović

Lektorica i korektorica
Marta Lončarević

Grafička priprema i tisak
Tiskara Sušak, Rijeka

ISBN 978-953-354-243-0

Svi korisnici digitalnih knjiga by Impero present, dužni su poštivati ugovor o korištenju digitalnih knjiga .

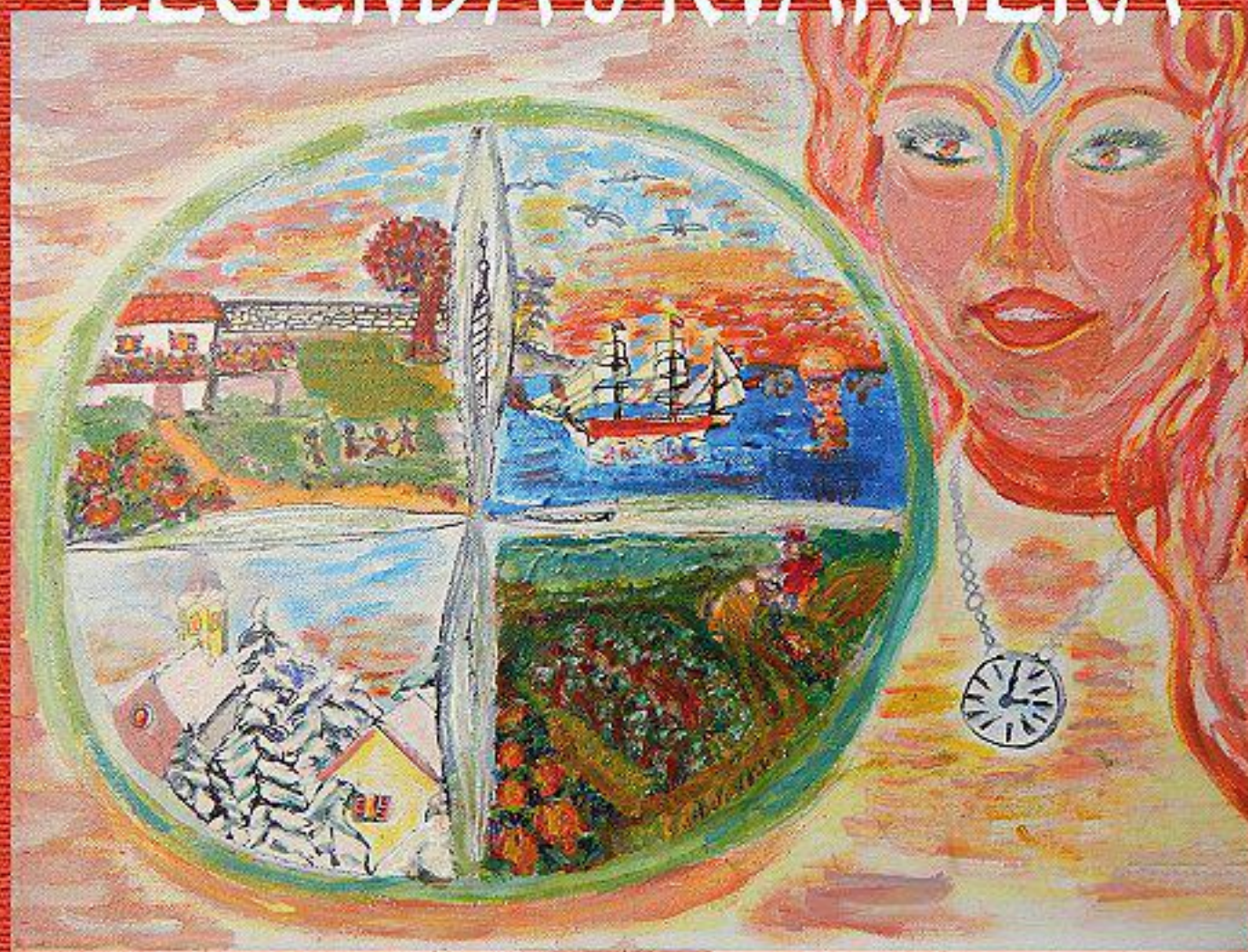
Više podataka o našim drugim izdanjima moći ćete saznati ukoliko posjetite našu web stranicu, koja se nalazi na slijedećoj adresi:

<http://www.digitalne-knjige.com>

Tatjana Jedriško Pančelat

LEGENDA S KVARNERA

Legenda istkana na Kvarneru, djelo je autorice Tatjane Jedriško Pančelat, koja je svoj zavičaj uvukla u svijet bajkovitosti. Autorica piše standardnim hrvatskim jezikom, no nije mogla ne uplesti i čakavstinu, narječje koje čuva kulturu toga kraja.

Slijed radnje Legende s Kvarnera proistječe iz kristalne kugle Veličanstvene Godine. Svijet ljudi i Svijet prirode povezuju životinje: sovu Nevu, sjenicu Senku, medvjeda Mendu, delfina Beluga i mnoge druge, dok ih s nebeskih visina prate kraljica Zvezdana i anđeo Osvit.

Autorica Tatjana Jedriško Pančelat djeci poklanja legendu čija se bajkovitost mijenja iz mjeseca u mjesec, ovijena mirisom kadulje, ružmarina, lavande i ruža. Velika ljubav princa i princeze predstavlja svijetlu vodilju preko svih prepreka na životnom putovanju - baš onako kako bismo to poželjeli svakom dragom biću.

Tatjana Udovič, mag. cult.

BUDIMO ISKRENI, SVI VOLIMO BAJKE, NE SAMO ZBOG TOGA ŠTO U NJIMA SVI SRETNOSTI ŽIVE DO KRAJA ŽIVOTA, VEĆ I STOGA ŠTO PROMIČU DOBROTU, POZITIVNE VRIJEDNOSTI, ŽELJU ZA ZNANJEM, UČENJEM ... I LJUBAV. ZATO VJERUJEM DA ĆE SE I OVO ŠTIVO JEDNOGA DANA SLUŠATI KAO RADIJSKA PRIČA ZA LAKU NOĆ ILI VRTITI NA YOUTUBEU KAO FILMSKA PRIČA. NAIME, OVU BAJKOVITU PRIČU PRATE I BAJKOVITE ILUSTRACIJE AUTORICE, PA IH SAMO TREBA UBRZATI I POMAKNUTI.

LJILJANA JERKIĆ, PROF.

Znate li što se događa kada je vjetru buri dosadno pa se otisne na putovanje? U kojim je odnosima s vjetrovima jugom, levantom, maestralom, tramontanom? Kako i zašto se smjenjuju godišnja doba?

Na zanimljivo putovanje Kvarnerom, obalom i otocima te zaleđem, vode nas Bura i Godina, usput nam poklanjajući zanimljive i poučne priče.

Kako je nastalo Vransko jezero, o čemu govori Vinodolski zakon, od čega se sastoji nošnja otoka Suska, zašto se pali Ivanjski krijes i koja su viteška imena mjeseca u godini - i još i još puno zanimljivosti saznat ćemo u "Legendi s Kvarnera".

Marta Lončarević, prof.